

உ
சிவமயம்.

ஆத்மஞான சத்தாவஸ்தை
அனுபவமும், ஆத்மஞான
சம்பந்தமும்,
2-பாகமும் ஒன்றுசேர்ந்தது.

இஃது,
ஸ்ரீ கோயிலுர் ஆதீனம், சிக்கல் புரவாச்சேரி மடம்
ஸ்ரீஸ்ரீ மெய்யப்ப சுவாமிகள்
அவர்களின்,

பிரதம சிஷ்யர்,
வைத்திலிங்க சுவாமிகளால்
இயற்றப்பட்டு.

கும்பகோணம் தயாரிதி பிரஸில், அச்சியியற்றப்பட்டது
இதன் விலை] 1935. [0—5—0.

வெத்திலிங்க சுவாமி

உ
சிவமயம்.

ஆத்மஞான சத்தா வஸ்தை அனுபவம்.

இஃது
ஸ்ரீ கோயிலூர் ஆதீனம், சிக்கல்
புரவாச்சேரி மடம்
ஸ்ரீ லக்ஷ்மி மெய்யப்ப சுவாமிகள்
அவர்களின்

பிரதம சிஷியர்,
வைத்திலிங்க சுவாமிகளால்
இயற்றப்பட்டு,

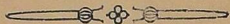
கும்பகோணம் 'தயாநிதி' பிரஸில்
அச்சியியற்றப் பெற்றது.

இதன் விலை]

1935

[0—5—0

நூலின் பிரயோசனம்

இந்நூலின் பிரயோசனம், விளங்க வேண்டுமானால் இதற்கு முன், “அனுபவ ஆத்ம ஞான விளக்க” நூலைப் படித்து, பிறகு சென்றால், இதனுண்மை விளங்கும்.

இந்நூல் யோகமானிதூ பிராணேனா மனம் வேறு வேறாக, விஷய கோரணியைக் காட்ட சீவன் அதுகுசனாய் களிப்பதும் வேதாந்தம் சித்தாந்தம் கருமம் பக்தி உசிதமல்ல போலியோகமே, உசிதம் என்ற வக்கரத்தையும், வேதாந்த நிலையில், உபசார்த மில்லாத வேதாந்த போலியே உசித மென்ற உணற்சியையும் சித்தாந்தம் சித்தமற்ற நிலையில் நிலையில்லாமல் போலிபத்தியாகிய, பாடிய விக்கிரக பூசா விதிக்கிரமத்திலிருக்கிறதே உசிதம் என்ற பிடிப்புக்களையும், நித்திய (பிரதிதினமும்) கருமானுட்டான, செபமே உசிதமென்ற, போலி மனப் பிடிப்புள்ள, உணற்சி உள்ளதையும் மேல்சொன்ன இவர்கள் இந்நூலில் தங்களுக்கு பரிதி உண்டாகி பார்த்தால், மனப்பிடிப்பற்ற உண்மை நிச்சயம் விளங்கு மென்பது யெனது துணிபு.

பாகியத்தில்”

அந்தரநிமிர்ந்தும் அடகு நீரருந்தும்

அறிவினார், பவப்பிரியருமோ”

ஞானவாசிட்டத்தில் சூடலை, அசுண்டர், உத்தாலகர்.
யோக ஞானமுள்ளவர், மனமாகிய மருள் நீங்கி, அசுண்டா
கா ர விருத்தியை, மாயையாகிய தேசசால் விளங்காநின்ற
பிரம்மா, விஷ்ணு. உருத்திராகிய சிவனிடத்திலும்
செல்லக்கூடியவற்கு சொல்லவில்லை. மனோன்மணியின் விளக்
கத்தை, மனமருட்சியில், மனப்பால் குடித்துமருளா நின்ற
போலிகுருட்டு யோகியர், ஞானவழி முறை, சீவசாக்கிரம்,
சீவசொற்பனம், சீவசமுத்தி, பரசாக்கிரம், பரசொற்பனம்
பரசமுத்தி. இதுகள் இன்ன யின்னதென்று, தனக்கே
விளங்காமல் சாக்கிர சொற்பனத்தில் ஈசன் வேண்டுகோளுக்கு
சுவந்து தனக்கு வேண்டியதை, உதவிசெய்யப் பெற்ற
வுடன், அனுக்கிரகம், செய்தசாய், பத்தி ஞானவைமாக்கிய
மற்ற மிசைச்சாதியர்கள் சிலர் முன்னுள்ள பத்தி மூவர்
மாணிக்கவாசகர் முதலாயுள்ளவர்கள் செய்த தோத்திர மல
ராயுள்ள புட்பம் நாளானதினால் வாடிவிட்டது போன்றும்,
சகுணேசனுக்கு புதுமலர் செய்து சாத்துவது போன்றும்
தோத்திரப் பாமாலைகள் வேதாந்த ஒழுங்குஉரை யின்றிய
ஆர்த்தங்களுஞ்செய்து சிலர் துண்டேடு விடுகிறார்கள், விட்
டி ருக்கிறார்கள்.

நிற்குணத்திற்குச் செய்யலாம் மாரிகாளியைப்போல

மயக்கோ! அருள்மயக்கோ!

ஒவ்வொருவரது, மனிதி மனித சரீரத்திலும் துரியம் துரியாதீதம். வரையில் முடிவாயிருக்க, பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரர் மூவர் இருக்கிறார்கள் தனிமையான ஒவ்வொருவருக்கும், சிருட்டியாதி செய்வாரோ? ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு அண்டங்களை, சிருட்டியாதி செய்கிறவர் ஆனதினால் ஒவ்வொருவரது, சரீரமும் பகிரண்டங்களானதினால், நான் என்பது, சரீரம் என்று சொல்ல இடமில்லை

எனக்கென்று சொல்வது சொல்மொழி மாத்திரந்தான் என்ற முறையில் சொல்கிறது.

எண்ணிப் பார்ப்பேனையானால், அருள் சத்தி மருள்சத்தி-கிருபையின்றி(முழுக்கின்றி) மாயா(தேசசு) மயமாயிருக்கிறது. அதானது மகேஸ்வரியானவள் பூரணவிழிப்புக்கு உருத்திரணி பூரணகிருபை செய்வாள் என்று அந்தர்யாமி அடக்கு முறையினால் எழிற்சிபெறவில்லை யென்று விளங்குகிறது.

ஆனால் இந்தநூலைப்படித்து விளங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்ல வில்லை. பிரியமுள்ளவருக்குத்தான் இது.

இதற்குமுன் அநுபவ ஆத்ம ஞானவிளக்க நூலில் சீவனுக்கு கற்பித சாக்கிரம், சொற்பனம், மனோரட்சியம் சுழுத்தி முதலானவைகள்தான் உண்டு என அறைந்துளோம். எனவே தாங்கள் வீசார உணர்ச்சியை நிறுத்தி பூரா நிலையும் தெரிந்துகொண்டு பிறகு தங்கள் கருத்தை சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

இந்நூலானது கருணாகரானந்தனாகிய அர்த்தர்யாமி பேருமையால் இந்நூலளிக்கப்பட்டது. யானென்பதில்லை.

சாத்துக்கனி உண்டானால்

சோத்துக்கனி உண்டு

இச்சுருதி சோத்துக்கனி யன்று.

துரியம் துரியாதீதமாகிய யேகாம்பரன் யாவும் தன்னிடத்தில் தாமகமாயுள்ளது சாத்துக் கனிக்கிடமின்று.

உ-
சிவமயம்

எப்பொருள் எத்தன்மையத்தாயினும்,
அப்பொருள் மீம்பப்பொருள் காண்பதரிவு.

கைவல்யத்தில் பத்துபேர் ஆற்றில் கதையேறினது.

(1) ஆறு.

(2) சலம் ஒடிக் கொண்டே
இருப்பது. வேறு வேறாய்
புதிதுபுதிதாய் வந்து கொண்
டே இருப்பது தண்ணீர்

(1) சரீரம்.

(2) ஒவ்வொரு நினைவுகளும்
வெவ்வேறு ஒவ்வொருசாக்கி
ரவிருத்தியும் சொற்பன விரு
த்தியும் வெவ்வேறு அந்தந்த
விருத்தியில் உண்டாகிர சரீர
உலகமும் வெவ்வேறு முந்
தின சரீர உலகம் அல்ல
வேறு வேறுதான் இதை
கைவல்யம் பொன்னம்பல
சுவாமி உரையில் 100வது
பக்கத்திலும் விசார சாக
ரத்திலும் பாற்க

(3) ஐடி ஆற்றுகத் தண்ணீரில்
இரங்கினவர்கள் 10- பேர்.

[4] கரையேரினஉடன் ஒருவ
னைக் காணோமென்றது அஞ்
ஞானம் இருந்தால் நிற்கமாட்
டானா? தண்ணீரில் போய்வி
ட்டான் என்று நிச்சயம் பண்
ணினது ஆவரணம்.

(5) ஆற்றில் போய்விட்டான்
என்று அழுதது விட்டுக் கைபம்

[3] ஞானயிந்திரியம் 5 அந்த
க்கமணம் 4 சீவன் 1 ஆகப்
10 பேர்

[4] நினைவாகிய யிந்திரியவி
ஷயமும் அந்த யிந்திரியவிஷ
யமும் விட்டு மனோராச்சிய
மும் (ஏதோ நினைப்பது) அந்த
மனோராச்சியமும் விட்டு நினை
வுயின்றி சும்மா சாக்ஷியாயி
ருந்தபோது சாக்ஷியென்று
தெரியாதது அஞ்ஞானம்
அந்த அஞ்ஞான மறைப்
போடு சாக்ஷிதான் என்று
விளங்கிக் கொள்ளாமல் இரு
ந்தது ஆவரணம்

[5] மன [நினைப்பு] தோடுகூ
டிநான் சீவன் ஆண் பெண்
சுனை மாண முடையவன்
யென்று துக்கப்பது விட்
க் கைபம்

[6] கரைமேல் செல்லக்கூடிய ஒருவன் அழகையைப் பார்த்து பத்காமவன் இருக்கிறான் என்று சொல்லி அழகையைவிட்டது பரோக்ஷஞானம்.

[7] பத்தா பவனைக் காட்டு என்றுகேட்க ஒன்பதுபேரையும் யெண்ணி மிஞ்சினதோடு பத்தாபவனை பத்தாபவனாகிய தன்னை அறிந்தது அபரோக்ஷஞானம்.

(8) துக்க நிவர்த்தி

(9) தடையற்ற ஆனந்தம்

போதும் சாக்ஷியாகிய நான் சகச சுக சமாதியாய் இருக்கிறேனென்ற திடநிச்சயம் தடையற்ற ஆனந்தம்.

[6] ஞானனுடைய குருசாஸ்திரவாயிலாக எப்போதும் நான் சன்ன மரணம் அற்ற சேதனப் பிரம்மமே நான் என்று அறிந்தது பரோக்ஷஞானம்.

[7] குருவால் முத்திரியம் சென்று ஷட முத்திரியமாகிய துரியாதீதத்தில் சென்று பனஇந்திரிய விஷயத்தில் இருப்பது அபரோக்ஷஞானம்.

[8] மூன்று காலத்திலும் சன்ன மரண துக்காதிகள் சாக்ஷியாகிய யெனக்கில்லையென்பது துக்கநிவர்த்தி.

[9] எப்போதும் நினைவுள்ள போதும் நினைவு அற்ற

சாக்ஷி சொருபமுதல் சீவாதி தேகாதிகளுக்கு வினா விடை.

சாக்ஷியும், சீவனும் ஒரேகாலத்தில் தோன்றுகிறார்களா? வெவ்வேறு காலத்திலா?

விடை:- ஒரே காலத்தில்தான் தோன்றுகிறார்கள் சீவன் சாக்ஷிக்கு விஷயமாயிருக்கிறான். சாக்ஷியோ சுயம் பிரகாசம்

வினா-பூதாதி, உலகம், உடம்புஞ் சீவனும், ஒரேகாலத்தில் தோன்றுகிறார்களா. வெவ்வேறு காலத்திலா?

விடை:- ஒரேகாலத்தில்தான், தோன்றுகிறார்கள், பூத உலக உடம்பு சீவனுக்கு. விஷயமாயிருக்கிறது; சீவனோ சாக்ஷிக்கு, விசேஷமான அந்தக்கரண, விசிட்டனாய் யிருந்துக் கொண்டு சுயம், பிரகாசனாய் இருக்கிறான்.

வினா:- நமது தகப்பன், நமது பிள்ளை நமது உடம்பும், உலகமும் ஒரேகாலத்தில் தோன்றுகிறதா வெவ்வேறுகாலத்திலா?

* விடை—ஒரேகாலத்தில்தான் தோன்றுகிறது, உலகமும் உடம்புஞ் சடமானதினால் ஒன்றை ஒன்றறியாது.

* சொற்பன உலகம் தற்காலம், உண்டானதில் நீண்டகுருகின காலதிருஷ்டி நிச்சியம்போல் சாக்கிரதிலும் நீண்டகுருகின சாக்ஷி பட்டுகிறது, ஒரே மனம்தான் சாக்கிர உலகதேகத்திற்கு சொற்பன உலகதேகத்திற்கும் அதுவியவகாரீயம் பிராதி பாகிகம் அது தூலஉலகதேகம். சூக்ஷ்ம உலகதேகம்.

சொரூப அதுபவம்.

வெறும் வெளியாகிய பூரீம்மமே அறிவுவெளியாகிய ஆன்மாவாய் இருக்கிறது. ஷே ஆன்மாவாகிய சொரூபத்தில் எண்ணமாகியமனம் இந்திரிய விஷயகேக உ ல க ப் பொருள்களை எண்ணி விருப்பு வெறுப்பு சுக துக்கங்களை மனம்மாயைபண்ணி தன்னையேதான் பார்த்து விருத்தியாகிய யெண்ணம் அற்றி பொழுது ஆன்மசொரூபமாய் யெண்ணிலாக்காலம் அளவிறந்தகாலம் இருக்க.

பிறகு ஆன்மசொரூபமாகிய வெளியில் இருந்து எண்ணமாகிய நினைவுவந்து, 5-10 நிமிஷம் ஆன்ம சொரூபசமாதியில் இருந்தோம் என்று சொல்வது சரியாகுமா?

காலம் யென்பது நினைவில்தான் இருக்கிறது ஆன்ம சொரூபத்தில் காலதேசம்யில்லை அகனால் அப்படி சொல்வது சுருதி வேதமயுத்தி அதுபவத்திற்கு விநோதமாகிறது

ஆனதால் அளவிறந்தகாலம் ஆன்மசொரூப சமாதியில் இருந்தோம் எப்பொழுதும் சமாதியாகவே இருக்கிறோம் என்று சொல்வது சுருதியுத்தி அதுபவத்திற்குச் சம்மதமாகிறது

ஆனதால் முத்தூரியம் சென்றவர்கள் எப்பொழுதும் சகச சமாதியாய் இருக்கின்றோம் பென்று சொல்வதுதான் உண்மையான நிச்சயம் இதில் அய்யமில்லை.

சனகாதி மூன்றை கற்பகோடிகாலம் சென்றபின் முக்தரூனர் யென்றும் விஸ்வாமித்திரர் புசுண்டர் இவர்கள் 1-2 கற்பம் தபமாகியசமாதியில் இருந்தார் என்று சொல்வது சுருதியுத்தி அதுபவங்களுக்கு ஒவ்வனில்லை தப்பாகிறது உலகத்தில் கற்பம் யென்றால் மண் முதலானதுகள் யில்லாத பிரளயத்தில் மண் முதலானதுகள் யில்லை அப்பொழுது பஞ்சபூத பௌதீக மாகிய விஸ்வாமித்திராதிகள் சரீரமாத்திரம் யிருந்து நினைவு வந்து 1-2 கற்பம் சமாதியில் யிருந்தார் யென்று சொல்வது சரியல்ல

பஞ்சப்பிரளயம் என்பது ஷண்பிரளயம் தினப்பிரளயம் பிரம்மப் பிரளயம் விஷ்ணுப்பிரளயம் உருத்திரனாகிய மகாப்பிரளயம் என-5 ஒரு நினைவு வந்து நீங்கினது

ஷணப்பிரளயம் கினவின்றி தூங்குகிறது. தினப்பிரளயம் அதுசமயம் சீவனில்லாததினால் சிருஷ்டி பிரம்மா இல்லை. பிரம்மாப் பிரளயம் சிருஷ்டி இல்லாததினால் விஷ்ணு ரக்ஷிப்பில்லை விஷ்ணுப் பிரளயம் ரக்ஷிப்பு இல்லாததினால் உருத்திர சம்மாரமில்லை, உருத்திரனாகிய மகாப்பிரளயம் 5.

இது ஈசுர சுழுத்தி பஞ்சப்பிரளயம் பிஞ்சு இருந்தவர் சர்வசாக்ஷி. மூன்று நினைவும் மூன்று பிரளயமாகிறது. மூன்றுநினைவு பரிபந்தம் நினைவுவிட்டிருந்து நினைவில்லந்து உண்மையை விளங்கிக்கொண்டு பிறகு மனத்தொந்த ஈசன் திருவிளையாட்டில் இருந்தார் என்றும் ஞானசாஸ்திரயுத்தி அநுபவமாகிறது

[அநுபவ விபரம்] கனவுஇன்றி தூங்குகிறது. ஈசுரசு ழுத்தி. இது துரியாதீதம் சர்வ சாக்ஷியாகிய சுத்தப்பிரம்மம் இது சுத்த சிவம் என்றும். இதைத்தான். அந்தந்த மதஸ்தரும் தங்கள். தங்கள் தெய்வமாகக் கொள்வர், கொள்ளுகிறார்கள்

இது ஈசுர சுழுத்தி பஞ்சப்பிரளயம் இஃது யுத்தி அனுபவம் இவ்வுத்தியினை இதற்குமுன் அநுபவ ஆத்ம ஞானவிளக்க நூலால் எளிதில் விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

[அநுபவம்] ஈசுர சாக்கிரத்திலேயேதான் விளங்கிக் கொள்ளலாம். மற்றும் ஈசுர சொற்பனம் அதிலாவது ஈசுர சுழுத்தி கனவு இன்றி தூங்குகிறது. இது பஞ்சப் பிரளயத்திலாவது விளங்கிக்கொள்ளும்படி ஆன்ம சாஸ்திரங்களில் விதிக்கவில்லை ஈசுரசாக்கிரத்திலேயேதான் விதித்திருக்கிறது

சுத்தப் பிரமத்தினிடத்தில் பிறகு மூலப்பிரகிருதி. அது அருள்சக்தி குண்டலிசக்தி, அவ்விபக்தம் பராசக்தி சிவ

காமி, மீனாசுரீ காமாசுரீ என்றும், அதில் உள் (வளை) பட்ட
சாசுரீயை பரசிவன் நடராசன் சொக்கலிங்கம் ஏகாம்பரன்
என்று பெயர் விளங்குகிறது.

பிறகு கேசன்சாகிய மாயை, அதுசத்துவகுணம் அதில்
அருள் சத்தியுடன் ஈசன் நோக்கால் மாயையுடன் பிரம்மா
விஷ்ணு, உருத்திரன் தோன்றி விளங்குவர்.

கணவுகண்டிருப்பது ஈசர சொற்பனம் அது சூட்சும
உலகம் பிரம்மா, விஷ்ணு; உருத்திரர் மூவரும் சூட்சும சிரு
ஷ்டியாதியைச் செய்பவர் அதில் சீவர்கள் சூட்சுமத்தைக்
கண்டு சுகதுக்டம் அடைகிறது.

பிறகு அங்கிருந்தே மாயையாகிய, சக்தியைக்கொண்டு
தூலஉலகமாகிய மனோன்மணி யிந்திரிய தூல சிருஷ்டி யாதி
யாகாரமாய் மூவரும் சிருஷ்டி திதி சம்மாரமாகிய தூல உல
கத்தைச் சிருஷ்டிக்க சீவர்கள் மன யிந்திரிய விஷயாகாரமாய்
பந்தப்பட்டு யிச்சையுடன் ஆங்காரமடைந்து தவிக்கிறார்கள்

கண்டஸ்தானம், மனம், யிச்சை நேத்திரஸ்தானம்
புத்தி அபிமானம் விவகாரம் இது ஈசர சாக்கிரம்.

இதில் ஈசன் சர்வ மனிதி மனிதன் மாடு மிருகாதி, மா
மாதி பூமி இதுகளை ஈசன் பொதுவாய்ப்படைத்து ரக்ஷித்து

சம்மறிக்கறார். இதில் சீவர்கள் என் பெண்சாதி, பின்னை பெண், கம்பி, தமயன், தாய், தை, மாமன், மாமி, மைத் துனன் என்பாடு குதிமை மரம் நினை என்னு பானித்து சற் பித்துக் கொள்வது சீவ-சிருஷ்டி.

இந்த ஈசர சிருஷ்டியில் சீவன் மீந்திரிய விஷய அபிமா னம் சீவ சாக்கிரம் இதைவிட்டு உள்ளேயே ஏதோமனத்தில் யோசிப்பது சீவ சொற்பனம் யோசிக்கிர மனமாகிய நினைவு மீன்றியபோது சீவசுழுத்தி இதில் நினைவு சாக்ஷியில் ஓங்கி சாக்ஷிமாத்திரமாயிருக்கிறது. பிறகு நினைவுவந்து தான் சாக்ஷி என்று தெரியாமல் இருந்தது அஞ்ஞானம் அதுசீவனுக்கு காரணசரீரம் ஈசர சாக்கிரத்திலேயே தான்.

சீவனுக்கு சீவசாக்கிரம் சீவசொற்பனம் சீவசுழுத்திருப பதாகவும் அங்கே சீவனை அஞ்ஞானம் மறைப்பதாகவும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். நூல்களுக்கு தப்புரை எழுதுகிறார்கள். அது அநுபவத்திற்குச் சரியல்லவாக இருக்கிறது. பின்னும் வியட்டி மனவிருத்தி என்பது இந்திரிய விஷய நூலகேகம் 6 இந்திரியம் 10, மன அந்தக்கரணம் 4-லும் விட்டபோது என்பது மனவிருத்தி நினைவுற்றபோது சீவனை சாக்ஷியாக மிஞ்சுகிறது. இது தொம்பதசாக்ஷி அகம் என்றும் சமட்டி கேக இந்திரிய அந்தக்கரணத்தையும் விசாரித்து அபிமான அகண்டாகார விருத்தியையும் விட்டது தத்பதசாக்ஷி பிரம்ம

மென்றும் அகம் பிரம்மமென்றும் இவ்வித சாஸ்திர விசா
ரணையையே அநுபவம் என்றும் சொல்லிவிடுகிறார்கள்.

அகம்- பிரம்மம் இரண்டுசாஷ்டியும் விசாரமுடிவு, இது
ஒன்றேமுடிந்தநிலை என்றும் சிவர்கொல்லிமுடித்து விடுகிறா
கள்.

நூலானது பிரம்மம் என்றவிவேகவிருத்தியுமிட்டு நினை
வும் அற்றுசும்மாயிருப்பது அஸிஷ்க்ஷியம் என்றுசொல்லியிரு
க்கிறதே என்றசொன்னால் பிறகு நினைவுவிட்டு இருப்பது
நீண்டநாள்காலமாக பழகிநினைவு அறவேணும் என்றசொல்லி
விட்டும் பிரர்கஷ்டம்நினையாமல் தங்கனிஷ்டப்படி செய்கிறது
சந்தருமம் இதுநினைவு அற பழகினதாகவும்பிறருக்கும் சொல்
கிறார்கள்.

அதுபிறர்கஷ்டமின்றி பிராணதாரணைக்கி, மாத்திரம் யிந்
திரியவிவகாரமிட்டும் செலுத்திப்பின்பூர்வபூர்வசென்மத்திலும்
இப்பொழுதும் லட்சியத்தில் நினைவு அறபழகிப்பழகின வர்க
ளுக்கு நினைவு அற்றுநிற்கும்.

நம்போன்றவர்கள் பூர்வபூர்வ விசாரமுள்ளவர்களுக்கு
இப்பொழுது அது அசாத்தியம் ஆகுமானதால் “சொருப
பயித நம்போகாதிநாஸாயிருந்தால் என்றதவிப்பய்யம்மைகவல்

யம் 10 பேர் ஆற்றைநீர்தனை சத்தாவஸ்தையின்படி தற்சாஷி
யை அறியும் அநுபவம்²

கேசமுதலிய விஷயாதிகளை யிந்திரிய நோக்கு ஆற்று
நேத்திரம் பூரணவிழிப்போடு வாக்குமாத்திரமாய் நின்ற சம
யம் திரிசிய உலகநீதகம் அறும் ஆவரணம் நீங்கி யிந்திரியம்
விளங்கும் இதில் ஆவரணநீக்கம் இந்திரியத்தைவிட்டு நினை
வோடு இருக்கும் சமயம் அஞ்ஞானமற்று சாஷியில் மனம்
விளங்கும் அதசமயம் சீவன் ஆற்று மனம்சடமாயிருக்கும்
சாஷிபாக்ய அறிவில் சடமாக்ய மனம்விளங்கும்.

நினைவும் விட்டபோது தொன்பத சாஷிமாத்திரமாய்
விளங்கி இருக்கும் இது மன விருத்தி நீக்கம் தொன்பத
சோதனை தொன்பதசோதனை மாத்திரம் போதாது அப்பால்
தக்பதசோதனையும் செய்யவேண்டும்.

அது அகண்டாகார விருத்திதான் சத்துவகுணமாயை
அந்தவிருத்தியில் சத்துவத்தில் சத்துவம் விஷ்ணு சத்துவத்
தில் தமசிவ-பிரம்மா சத்துவத்தில் தமசிவஉருத்திரன் அவ்வி
ருத்தியை மாயையென்றும் தேசசு என்றும் சொல்வர் இதில்
உள்ள மூலருக்கும் தேசசு ஆனபடியால். அஞ்ஞான மறைப்
பில்லை என்றும் இராப்பகல் அற்ற இடமென்றும் அதற்கு
அப்பால் உள்ள மூலப் பிரகிருதியாகிய அசிபதத்திலுள்ள
சுரணை கக்பதகத்திலுள்ளபிரம்மா, விஷ்ணுக்கள் அறியா

மென்றும் புராணத்தியில் சொல்லுகிறது.

இங்க மூவர் இரக்கறயிடத்தில் விருத்தி சென்றால் அகண்டாகார விருத்தியாகிய மாயை சடமாயும், சாக்ஷிமர்மமாகிய அரிவுளிளக்கத்தில் மாயை சடமாய் விளங்கும் அகண்டாகார விருத்தியையும், விட்டபோது தப்பதசாக்ஷி பிரம்ம அரிவுமாத்திரமாய் இருக்கும், இது மாயைநீக்கம் இதுதப்பதசோதனை இதுவும் போதாது அசிபதசோதனை செய்யவேண்டும்.

அதற்கப்பால் விவேகவிருத்தி இந்தவிருத்தியே அருள் சத்தியாகிய ஈஸ்வரி ஈஸ்வரன் மேலுள்ள விவேகவிருத்தியில் சென்றால் ஷ்டி விருத்தி சர்வசாக்ஷி சுத்தப்பிரம்மமாகிய அரிவில் சடமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்த விவேகவிருத்தியும் அற்றபோது முத்தூரியம் முப்பாழும் நீக்கின தூரியாதீதம் இது சர்வசாக்ஷியாகிய சுத்தப்பிரம்மம் இந்த நிலை நிரூபிதப்பசமாதி விதேகமோகும் பரமாத்மா நாழி அப்பு என்றும் தூரியமாகிய விவேகவிருத்தியோடிருப்பது சலிகற்ப சமாதிகைவல்ய மோகும் சிவாத்மா என்றும் அருள் சத்தியோடு தூரியத்திலிருப்பது நாழி உப்பென்றும் இது ஞானசாஸ்திர முறையென்றும் ஆகிறது.

விருத்தியற்று 5-10 20 நிமிஷமென்றாலும் நினைவென்றாலும் சரியே நினைவு சமாதியில் இருந்தோமென்று நினைவுவந்து சொல்வது சரியல்ல நாம் சாஸ்தியாயிருக்க சாஸ்தியினிடத்தில், நிமிஷம், நாழிகை, நாள், வருஷம் யுகம் கற்பமெல்லாம் அற்று சுகசொருபமாய், சுகச சமாதியாய் இருக்கிறது நினைவில்தான் காலதேசம் நிமிஷம் நாழி வருஷம் யுகம் கற்பம் யாவும்புக்கிறது. சாஸ்தியிலும் அருளிலும் இல்லை மாயைவிருத்தி மனவிருத்தியில்தான் உண்டு. 5 10 நிமிஷம் சமாதியில் இருந்தோமென்றதொல் நினைவில்தான் ஏற்றிக் கொண்டது சாஸ்தியில் ஏற்றினது அல்ல.

முத்தூரியம் சென்று 5 10 நிமிஷமோ அல்லது அதிகமாகவோ செனகரியப்படியிருக்கலாம். வாசிட்டத்தில் ஒரு தரம் கண்சிமிட்டும் நேரம் நினைவுசாஸ்தியில் ஒடுங்கியிருந்தால் போதுமென்றும், இராமசுவாமியை வீரூ வட்சியத்திலிருந்துகொண்டு ஷே விருத்தியாகிய மனத்தொந்த ஈசன் விளையாட்டை நேர்ந்தபடி விளையாடென்று சொல்லியிருக்கிறது.

அஞ்ஞான மன விருத்தி கற்பிதம் அதில் அபிமான சீவன் கற்பிதம், பிரார்த்த மூலமாகக் கொடுப்பது அகண்டா கார மாயை விருத்தி, அந்த சுக துக்கங்களை அடைவது மன விருத்தி. தானாகிய சாஸ்திக்கு இல்லை. மாயை விருத்தி மன

விருத்தியை அசைத்துக் காட்டும், சீவன் கற்பிதம் ஆனதால்
 அக துக்கத்தை கற்பிதமாக அடைகிறான்.

ஈசன் நியமித்தபடி மாயை விருத்தி நியமிதத்தை, மன
 விருத்தியாகிய சீவன் நிறுத்திவைக்க முடியாது. அதை நிறு
 த்திவைக்க வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை.

அகானது பிரவிருத்தி பிரார்த்தம், நிவர்த்தி பிரார்த்தம்
 என்று இருவகை நிவர்த்தி பிரார்த்தம் உள்ளவர்கள் விருத்
 தியை விருத்தியிருப்பர். பிரவிருத்தி பிரார்த்தம் உள்ளவர்கள்
 விருத்தியை, விருத்தி இருப்பர் பிரவிருத்தி பிரார்த்தம் உள்
 ளவர் 5-10 நிமிஷமோ, மனவிருத்தியைவிட்டு சவுகரியப்படி
 யிருந்து நினைவாடு, பிறகு மனத்தொந்த ஈசன் விளையாட்டி
 விருப்பர்.

“சொற்பனத்தில் ஸ்திரீபுணர்ச்சியில் தோன்றின இந்தி
 ரியம் சாக்ரத்தில் தோன்றுவானென்ற சங்கைக்கு”
 ஈசர சுழுத்தியில் சுத்தப்பிரம்மமாய் இருக்கிறது, பிறகு
 ஈசன் சூட்சும உலக தேகங்களை கற்பித்துக் காட்ட அதில்
 மனதோடு கூடிய சீவன் சூட்சும ஸ்திரீபுடன் புணர்ந்து சூட்
 சம இந்திரிய சுசுத்துடன் மன கற்பித சீவனடைந்து பிறகு
 ஈசன் தூல இந்திரிய உலகதேகங்களையும் கற்பிக்க சீவன்

தூலஉலகத்தேக விஷயத்திலிருக்கிறது. விஷ்டி தூலஉடம்பு கற்பித்ததோடுதான் சூட்சும சரீரத்தின் புணர்ச்சி இந்திரியத் தையும் கற்பித்து தூல சரீரத்திலும் காட்டுகிறது. அது ஈசன்நியமம் சுபாவம் சகூசம்.

ஈசன்தனது மாயையோடும் சீவன்தனது மனம் தனது, யிர்திரிய பிராண உலகத்தேகத்தோடு தான், சாக்கிரத்தில் வரும் இதிலே ஏதாவது கொண்டு நீங்கவறுது சொற்பனத்தில் ஒருவன். கையை வெட்டின காயமுதிரங்கள் இந்திரிய மனதிற்குசுபாவம் அல்ல, அது-ஈசாசிருஷ்டியும் அல்ல (சீவனது மிதயிச்சை(மிஞ்சின ஆசை, மிகுந்த கோபம்) அகந்தை (தேகம் நான்) மமதை என்பெண் பொருளாதி இதுகள் சீவசிருஷ்டி) சீவனது கோபாதிகள், அகங்காரக்கொடுமை அதை சாக்கிரத்தில் ஈசன் காட்டார் இந்திரியாதி, சிரமாயிச்சை ஈசன் சிருஷ்டிக்கு வரும் கோபாதிகள். சீவசிருஷ்டி சூட்சுமசரீர கோபாதிகளினால் [அளவுகடந்த கோபம்] அதேட்டையால் உண்டான காய முதிரங்கள் ஈசன் சிருஷ்டியில் தோற்றமாகாது. புணர்ச்சி இந்திரியம் மாத்திரம் ஈசன் சிருஷ்டியில் ஏற்படும் தோற்றமே அது விதியாகும்.

சாக்கிரத்தில் புணர்ந்ததை நினவில் [மனதில்] பிறகு இந்திரியத்தில் உண்டான தோற்றமுள்ள இந்திரியத்தை தேக

தகில் காட்டுவதைப் போல், சொற்பனத்தில் மன இந்திரியத்
தில் உண்டானதை சாக்கிர கேசுத்தில் காட்டும் சொற்பனத்
தில் தூதகேசமின்றி மனம் இந்திரியம் மாத்திரந்தான் இரு
ந்து சூட்சுமசரீரம் யாவையும் தற்பித்து தன் சூட்சும சரீத்
தில் ஏற்பட்ட இந்திரியத்தை சாக்கிரத்தில் தூலதேகத்தில்
காட்டுகிறது. அது ஈசன் சக்திகள் கிரமம்.

ஒவ்வொருவரது மனிதி மனித சரீரமும் பகிர அண்ட
மாகிய ஈரேழு பதினாங்கு உலகுக்கேகாடுதான் விளங்குகிறார்
கள். அகன் விபரம் கீழான 7ழின் மிருகயின் விபரம்.

1. மிருக இனங்கள் ஒவ்வொன்றும் பிரம்ம அகண்ட
வெரும்வெளி அது அறிவு வெளிபாகிய சமுத்திரத்தில் நீன்
வாகிய குமிழி கிளம்பி 5 இந்திரியத்துடன் உபாதியாகிய
மிருக உடம்பை கற்பித்தும், சமஸ்த உலகத்தையும் கற்பிக்கி
றது அதில் வரமுறைபும் முன்பின் உணர்ச்சியின்றி இந்தி
ரிய வாயில் நோந்தைக புணரும் புசிக்கும் மிருகயினங்களு
க்கு உலகு மனித யினங்களைவிட வேறுகத் தானே கற்பித்து
தோன்றும். அதற்கு பரப்புண்ணியங்களில்லை, ஆகாமியத்தில்
கட்டுப்பட்டு சென்மத்திற்குவராது. பூர்வ பூர்வ பாபபுண்ணி
யத்திலுள்ள சன்கீதத்தால் உள்ளத்திற்குமட்டும், சென்மம்
வரும் ஒவ்வொரு கீழான உலகம்.

2. பக்ஷிபினங்களும், பிரம்ம அகண்ட வெருர்வெளி அது அறிவு வெளியாகிய சமுத்திரத்தில் நினைவாகிய குமிழி கிளம்பி 4 இந்திரியத்துடன் உபாதியாகிய தன் பக்ஷி உடம்பைக் கற்பித்து சமஸ்த உலகத்தையும் கன் குறைந்த உணர்சிப்படிக்கு கற்பித்து பார்த்து தொழிலில் அடைகிறது. மிருக குணத்தையிட பக்ஷி இனங்களுக்கு உலகம் வேறுகத்தானே கற்பித்துத் தோன்றும் அகற்குப் பாபபுண்ணியங்களெல்லாம் மிருக இனம்போலவேயில்லை. பக்ஷி இனங்களுக்கு பூர்வ பூர்வ சஞ்சிதத்தால் உள்ளத்திற்குமட்டும் சென்மம் வரும். இதுகள் ஒவ்வொன்றும் தாழ்வான உலகம் மிருக உலகத்தையிட தாழ்வானது பக்ஷி இன உலகம்.

3. ஊர்வன இனங்களும், பிரம்ம அகண்ட வெருர்வெளி, அது அறிவுவெளியாகிய சமுத்திரத்தில் நினைவாகிய சமுத்திரத்தில் நினைவாகிய குமிழி கிளம்பி 5 இந்திரியத்துடன் உபாதியாகிய ஊர்வன உடம்பைத்தானே கற்பித்து தன் குறைந்த உணர்ச்சியுடன் பக்ஷியைப்போலல்லாது சஞ்சரிக்கும் ஊர்வன இனங்களுக்கு தன்னினத் தவிர வேறு உலகு தோன்றுகிறதில்லை. அச்சென்மத்திலுள்ள பாபபுண்ணியமும் சென்மத்திற்குவராது. பூர்வ பூர்வ சஞ்சிதத்தான் சென்மத்திற்குவரும் ஒவ்வொன்றும் தாழ்ந்த உலக சிநவடி.

4. விட்டிஸ், கரையான் முதலிய இனங்களும் பிரம்ம அகண்டவெனும் வெளி அது அறிவுவெளியாகிய சமுத்திரத்தில் நினைவாகிய குமிழி கிளம்பி 2 இந்திரியத்துடன் உபாதியாகிய விட்டிஸாதி உடம்பைத் தானே கற்பித்து தன்னினமே சமுதாயமாய் வேறுதோன்றாதிருக்கும். இவைகளுக்கு இனிவருகிற சென்மங்கள் மேலுள்ளது போலவேதான் ஒவ்வொன்றும் தாழ்ந்த உலக சிருஷ்டி.

5. சங்கு, நத்தை இனங்களும் பிரம்ம அகண்டவெனும் வெளி அது அறிவுவெளியாகிய சமுத்திரத்தில் நினைவாகிய குமிழிகளம்பி 1 இந்திரியத்துடன் உபாதியாகிய சங்கு, நத்தை யாதி உடம்பைத்தானே கற்பித்து தன்னின உருவமே தோன்றாது இருக்கும் இதுகள் ஒவ்வொன்றும் தாழ்வான உலக சிருஷ்டி.

6. புல், செடி, மரமாதிகள் பிரம்ம அகண்டவெனும் வெளி அது அறிவுவெளியாகிய சமுத்திரத்தில் இந்திரிய மனாதி பிராண இன்றியே மகாதலமாகிய ஒவ்வொரு தாழ்வான உலக சிருஷ்டி.

7. மலைகள், பாதாளமாகிய ஒவ்வொரு தாழ்வான உலக சிருஷ்டி.

தாழ்வான ஏழுவித அண்டப்பகுதிகளுக்கும் அந்நந்த உபாதிமாகிய சரீரங்கள் தோரும் ஈசனிநுந்து சிருஷ்டிக்கூர்.

இவைகளை புசிப்பது, மனிதமனித சீவனைப்போல பிராணன் மனம் இந்திரியமும் சரீரம் உதிர்முள்ளமாயிச மலமுத்திரமும் பொருந்தியது, மனிதர்களைப்போல அவரலோடு துக்கமும், உடையது ஆனதால் அவைகளைப்புசிப்பது தன்உதிர்மாகிய சரீரத்தையும் துக்கத்தையும் செய்துக்கொண்டவாகும் ஆனதால் முடிவான ஒழுங்குபின்பியது ஆகும்.

அது அன்றியும் மதத்தின்பேரிலும் ஏற்றிபுசிப்பதும் ஒழுங்கு இன்றியதுதான் பிராணன் மனம் இந்திரியம் இன்றிய, தாவரங்களைப்புசிப்பது, விதியிச்சைப்பட்டு மனவிழைவோடு புசிப்பதை நான்தடுக்கவும் தடுப்பதுமாகச் சொல்லவில்லை எனது அருளோடுகூடிய விசாரத்தினது துணிபு.

“மனிதர் முதல்-7-உலகம்”

மனிதர் ஒவ்வொருவரும் பிரம்ம அகண்டவெறும்வெளி அது அறிவுவெளியாகிய சமுத்திரத்தில், அறிவு வெளியென்றால், அறிவு [அருள்] வெளி (பிரம்மம்) சிவம்என்றாலும் சரியே, அறிவுஎன்கிறசத்தியில்லாமல், பிரம்ம வெளியாகியசிவம்

இருக்காது சத்தியோடுதான் இருக்கும்சூழியின்றி அக்கினி இல்லாததுபோலப் பிரம்மவெளி சத்தியாகைய அறிவுடன்தான் இருக்கும் அந்தஅறிவு வெளியில் இருந்தே அருள்விளங்கும் அந்தஅருளே தேசசாகியமாயை; அதேஉலகமாகிய, மனோன் மணி அந்த மனோன்மணியில் நான்மெனது யென்று பகுப்பு கள்ள மனம் இந்திரியவிஷய கோசமாகிய சரீரமே, தானா இருப்பதும், அன்றியும் அந்தந்த சரீரங்களும் பரமன் ஆக்கப் பெற்றதை, பகுத்துமுறையாய் என்னது பிரப்பிரமது என்று அபிமானிப்பதுமாகிய பகுத்தறிவேயு ஒவ்வொருவரும் இருக்க.

ஒவ்வொருவரது சரீரத்திலும் ஈசன் இருந்து, ஒவ்வொரு தாவர மிருகாதி மனிதவரையிலுள்ள பகிர் அண்டஉலகத்தை கற்பித்துக் கொடுக்க, அதில் அவரவர் கருமப்படி ஒரு சரீரத்தை, நான் என்றும் அதற்குள்ளதை என் முறையான சுற்றம் சாதி உறவு பிறர் பிறர்சாதியென்றும் மனயிந்திரிய விஷய கோசர தேகமே தான் என்றும், சத்திய அபிமானத்தை உடையவராய் பந்தப்பட்டு பிறனியிலேயே தவிக்கிறார். ஆனால் ஒவ்வொருவரும், பகிர அண்டமாகிய மனித உலகம்.

2 மனித கந்தர்வர் ஒவ்வொரு சரீரத்தில் சீவன் மன இந்திரிய விஷய கோசர சுகத்தோடு தன் சரீரம்வேறாக அன்

னிய சரீராதிபோல தன்சரீர அபிமானம் இன்றியே அசரீர இந்திரிய விஷய கோசாரத்தோடு உள்ள யாவையும் பார்த்து மன பரப்புடன் மசிழ்வையுள்ள சீவன்கள்.

அப்படி சீவன் மனிஇந்திரிய விஷயங்கள் அலங்காரமாகியும் தன் தேகத்தையும், பிறர் தேகமாகவே பார்த்து யோகியைப்போல சகசமாகவே பழகினவர் மனித கற்கர்வர். மனிதர்களும் சில சில நேரம் சரீர நினைவுயின்றி களிப்பது சகசம் ஆனதால் மனயிந்திரிய விஷயத்திலேயே தன் தன் தேக ஸ்மரணையற்று இருப்பது மனிதகந்தர்வ உலகம்.

3 தேவர்ஒவ்வொரு சரீரத்தில் சீவன் மன [5] யிந்திரிய விழிப்போடு மகிழ்ந்திருப்பது பொதுவாகத் தேவர்கள். அதில் நேத்திரியஇந்திரிய விழிப்பிலேயே இருப்பது தேவ உலகத் தேவேந்திரன். அந்த நேத்திர இந்திரியத்திற்கு கீழானதுதான் மற்றஇந்திரியம். ஆனதால் இந்திரிய விஷயத்தையும் விஷயதேகமே தான் என்பதையும் நீக்கியிருப்பதுதான் தேவர்கள். மனமாகிய நினைவு சத்தியோடு களித்திருப்பது தேவஸ்திரீகள். புணர்ச்சியிலேயே இருப்பர் அது சில சில சமயம் துற்குண சரீர அகங்கார இச்சைகள் வந்து பலாத்காரத்தோடு சுகத்தைக்கலைப்பது அசுராதிகள், இந்த இருவருக்கும் அடிக்கடி பசையானதால் தேவர்கள் உலகம்,

4. கருமத்தேவர் ஒவ்வொரு சரீரத்தில் சீவன் மனயிந்திரிய (கருமயிந்திரிய) விஷய சுகத்தில் சுகமாயிருப்பது கருமத்தேவர்கள். சீவர்கள் கருமேந்திரிய விஷயசுகத்தில், சிலநேரமோ கடிகையோ இருந்து அதை நீண்டநேரம் அனுபவிக்கதாக ஆகா என்ற விழைவோடு இருக்கிறார்கள் அல்லாமல் ஸ்திரியோ புருஷர்களோ விஷயசுகத்தில் இந்திரியம் நீங்கி 1 2. நிமிஷம் நினைவும் நீங்கியிருந்து பிறகு நினைவு வந்து ஆ. கா. என்று நினைத்து சுகம் நீண்டகாலம் இருந்ததாக விழைவோடு நினைவு உண்டாகிறது. ஆனதால் அந்த சுகசமயமோ அவ்விதம் பழகினவர்களோ யோகிகளைப் போல அப்படி இருப்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பிதர்களாகிய கருமதேவர் உலகம்.

5. தேவ குருவாகிய பிரகஸ்பதி, பிரகஸ்பதி யென்றால் வியாழபகவான் (அவர்) சமட்டி மன சங்கற்ப விஷயகோசா விஷயமே தானாக இருப்பார். அந்த சுகத்திலேயே இருந்து இந்திரியத் தேவேந்திரனிடம் செல்வர் சென்றும் இந்திரனுக்கு நியதிக்கிரமங்களைப் போதித்தும், தன் உலகத்திலேயே இருப்பவர் அப்படி மனசங்கற்பவிஷய கோசா விஷயமே தானாகப் பழகினவர்களும் மனவிஷய சுகமே தானாக சிலநேரம் இருக்கிறதும் மனம் உள்ளிலேயே நினைவோடு களிப்பதும் யோகியைப்போலவே இருக்கிறதும் அதே சுகத்தில் சுகசமாய்

பழகினவர்கள் தேவ குருவாகிய பிரகஸ்பதி உலகம் இது முதலாக தத்பதம்.

6. விராட்டாகிய பிரசாபதி சமட்டிமன அபிமானத்தை உடைய சீவனாகிய பிரசாபதி அவர் உள்ளயே சமட்டி விஷய கோசா விழைவோடு இருப்பதும் யோகிகளைப்போலவும் ஆன்மவிசார ஞானத்தால் ஆன்மசுகத்தில் இருப்பதே போலவும் சகுண நிற்குண உபாசனைசெய்து முதிர்வடைந்தவர்கள் இப்பவே மனிதனல்ல உபாசனை வடிவமே என்று சொல்வது போலியல்ல உருதி என்பதுபோலவும் சகசமாய் மனவிஷய கோசாத்தோடு இருப்பவர்கள் விராட்டாகிய பிரசாபதி உலகம்.

7. இரண்ய கற்பரான பிரம்மா சமட்டிமன விருத்தியாகிய இரண்யகற்பர் அவர் உள்ளேயே சமட்டி நினைவோடு இருப்பதும் ஆன்மவிசார ஞானத்தால் ஆன்மசுகத்திருப்பதைப்போல சகசமாய் உள்ளேயே நினைவோடுள்ள சுகத்திலிருப்பவர்கள் இரண்யகற்பரான பிரம்மா உலகம்.

சமட்டி நினைவு அற்றது சர்மசாக்ஷியாகிய சுத்தப்பிரம் அதாவது உபநிடம் வாசிட்டம் கீதை, கைவல்யம் மகாவாக்யப்படி வியட்டிமனவிருத்தி கொண்பது வாக்கியம் கீவன்

விருத்தியற்றிருந்த அநுபவம் தொன்பத லக்ஷியம் விட்டலக்
கணை அகமென்றும் வியட்டிமன விருத்திக்கு அப்பால் சென்
றால் சமட்டி அகண்டாகாரவிருத்தி தத்பதம் வாச்சியம் ஈசன்
விருத்தியற்றிருந்த அநுபவம் தத்பத லக்ஷியம் விடாதலக்
கணை பிரமம். அகண்டாகார விருத்திக்கப்பால் சென்றால்
அருளாகிய விவேகவிருத்தி அசிபதம் வாச்சியம் அருளோடு
கூடிய பரசிவன். பர்யை மூலப்பிரகருதி யென்றும் விவேக
விருத்தியற்றிருந்த அநுபவம் அசிபதலக்ஷியம் விட்டுவிடாத
லக்கணை சர்வசாக்ஷியாகிய சுத்தப் பிரம்மம்.

மகாவாக்கியப்படி இந்தப் பிரகாரம் சென்றவர்கள்
துரியாகீத பிரம்மவெள்ளக்கடல்.

மனிதர்கள் மேல்சொன்ன ஏழும்சென்றவர் சுகம்எல்லாம்
நுரையாம். மேல்உள்ள ஒவ்வொருமனித உடம்பை உள்ள சீவ
ன்கள்மேலான ஏழுஉலகத்தையும் யோகிபைப் போலதெரிந்து
பழகினவர்கள் சுகம்எல்லாம் துரியாதீதத்தில் சென்றவர்களது
பிரம்மவெள்ள சுகத்திற்கு நுரைதிவலையாம் என்றும் நூல்கள்
கருத்து.

இப்பொழுதும் சீவர்கள் அறியாமையாய் இருந்தும் கந்தர்
வர்முதல் துரியாதீதபரியந்தம் செல்கிறார்கள் விளங்காமல் இரு

ஆனதினால் அவர்களுக்குத்தான் சீவஇச்சையாகிய மாமிசாதிபொசிப் பாகாதென்று சொன்னது. மருளாகிய மனவிருத்தி அபிமானம் விட்டும் அகண்டாகாவிருத்தியாகிய மாயை விருத்தி அபிமானநீக்கி விவேகவிருத்தியாகிய அருளையும் ஒடுக்கி தூரியாதீதமாய் அதித்தப்பட்டு அருளோடு வெளிப்பட்டு திரிசியம்பயாவும் அருள்மயமாய் அஸ்வமேதயாகம் முதலாகிய யாகங்களைச்செய்து சுத்தப் பிரமணனாகிய சீவன்முத்தன் அவனுக்குவிதிகள் இல்லையென்பது துணிவு

அஸ்வமேத யாகமென்பது பிராணனாகிய குதிரையை சுத்தப்பிரம்மமாகிய தூரியாதீத அகண்டகுண்டத்தில் விஷயப் பிரயோசனப் பற்பலவிருத்தியாகிய சமித்துக். குச்சியையும் நான் அகண்டபிரம்மவெளி என்கிறஞானாக்கனியையும் விவேகவிருத்தி-அருளாகிய நெய்யையும்விட்டு யாசஞ்செய்து மிஞ்சிய அவிப்பாகமாகிய நெய்யைதான்தானே புசித்து அருளாய் விளங்கிய யாகம்முடித்தவன் சீவன்முத்தன்.

இதைப்போல என்விட்டிற்கு நான்கர்த்தாயென்கிற இராசனையும் நான்சீவன்யென்கிற மனவிருத்தி அபிமானப் பசுவையும் விஷய மனப்பாம்பாகிய சற்பத்தையும் அளவின்றியபிச்சையாகிய இந்திரிய ஆடுகளையும் புத்திர இச்சையாகிய புத்திரகாமேஷ்டியையும் இன்னமுள்ள யாகத்தை

யும், மேல்சொன்ன தூரியாதீதமாகிய பிரம்ம அகண்டகுண்ட
த்தில் அஸ்வமேதீ யாகத்தைப் போலவே, செய்து முடித்தவன்
தேர்ந்த நிலைவிடா சீவன் முத்தன் என முடிபு சுபம். சுபம்.

அநுபவ சகச விசேஷசாமான்யமாய் வீளங்கும்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் துணை.

❧ மு ற் றி ற் று ❧

சு ப ம்

சிவம்.

ஆத்மஞான சம்பந்தர்.

மூலாதார மென்று சொல்லப்பட்ட துரியாதீதமாகிய சொருபத்திலிருந்து நாபி [தொப்புள்] ஸ்தானமாகிய துரிய மென்கிற மதுரைப் பட்டணத்தில் அருள் சத்தி (விவேக விருத்தி) யாகிய மீனாக்ஷி வந்து பட்டங்கட்டி அரசாண்டான் பின்பு அருளொடு கூடிய சோமசுந்திர பாண்டியன் பட்டங்கட்டி அரசாண்டான் பின்பு நெஞ்சு [மாரு] நாபியிலிருந்தே வந்த விருத்தியாகிய சத்துவகுண மாயை அதில் பிரம்மா விஷ்ணு, உருத்திரன் மூவர் சிருஷ்டியாகி செய்ய அதிலிருந்தே வந்த விருத்தி கண்டஸ்தானமாகிய யிடத்தில் முருகனிருக்கிற இடம் சரீரங்கள் தோறும் துரியமென்கிற மலைக்கு மேல் கண்டஸ்தானமாகிய மேல்குன்று மலையில் முருகன் வசிக்க அதை “குன்று தோறும் குமரனே” என்றும் பட்டங்கட்டி உக்கிரபாண்டியனென்று அரசாண்டதாய் திருவிளையாடல்.

பூமியாகிய மண்ணுலகத்தில் உண்டான
மதுரைப்பட்டணத்தில் ஈசுவராதிகள் வந்து
பட்டங்கட்டி அமசாண்டாரென்று சொன்னால் வரு
வாரே? அவருக்கு பூமியில் இமயமலைக்கு அப்பாலுள்ள
மலையில் கயிலாயம் வைகுந்தம் அதில் பிரம்மா ஒருபக்கம்
உருத்திர நெருபக்கம். பூமிக்கு மேல் உலகத்தோடு தேவர்
கள் ஏழுலகம், பூமிக்கு கீழேழுலகம் ஆதிசேஷ உலகமும்
இருப்பதாய் பொய்கூத்து புலம்புகிறார்கள் இதுயென்ன
அறியாமையோ?

ஞானசம்பந்தரென்பது சரீரத்திலேய்தான் ஞானத்
தின் பொருட்டு சொன்னது. அதை பாகியத்தில் புராண
மாக அறியாமையுடையவர்களுக்கு வெளியிட்டிருக்கிறது.
உண்மையானது ஆக்கிர (உள்) ந்தான். பாகியம் (வெளி
யில்) ஸ்தூலமாகச் சொன்னது உண்மையல்ல.

துரியாதீதபாகிய முத்தூரியம், சீவதுரியம், பரதுரியம்,
சிவகுரு துரியம் முத்தூரியத்தில் சென்றவர் வேதமாகிய
மேல்சொன்ன கண்ட ஸ்தானத்தில் கீனைவாகிய மனம்
அஞ்சு, இந்திரியம் அஞ்சு, விஷயமாகிய உலகதேகவனத்தில்
வேதாண்யத்தில் வந்திருந்து பிறகு சீவதுரியம், பிறகு
நெஞ்சாகிய பரதுரியம், பிறகு நாடியாகிய குருதுரியம் என்ற

மதுரையில் சீவர்கள் நன்மையடைய வேண்டுமென்ற ஏக்க முள்ளவர்கள் ஞானேந்திரியம் 5, மனம் 1, புறத்திலும் உள்ளிலும் சஞ்சரிக்கும்படியான புத்தி 1, அதில் அபிமான சீவன் 1, ஆக 8. இதினால் தோற்றப்பட்ட திரிசியவுலகம் உண்மையாய் எப்பொழுது மிருக்கிறது யென்ற வுணர்சியை பிறகு விசாரித்து சாக்கிறத்திலிருந்த ஸ்தூலதேக வுலகம் சொற்பனத்தி லழிந்துபோய்விட்டது. சொற்பனத்திலுள்ள சூட்சும வுலகதேகம் கனவின்றி சுழித்தியி லழிந்துபோய் வெறும் அறிவு வெளியாயிருந்தது. ஒவ்வொரு அவஸ்தை யிலுள்ள உலகதேகங்கள் ஒவ்வொரு அவஸ்தையிலு மில்லை. கனவின்றி தூங்குகிற சமயம் துரியாதீதம் ஈஸ்வர சுழுத்தி பஞ்சப்பிரளயம் பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேஸ்வரன் சதாசிவன் முதலியவரிற்ந்துபோன பிரளயம். அது வெறும் அறிவெளிதான்னுள்ளது.

கைவல்யத்தில் சிஷ்யன் ஜனன மரண துக்கம் நீங்கி மோட்சத்தின் பொருட்டு குருவைக்கேட்க பந்தத்தை தரும இச்சையை விடுவென்று சொல்ல, ஆனால் ஈசன் சிருட்டி யிலிருப்பதா லிச்சையை விடமுடியாது ஈசன் சிருஷ்டி ஒழிந்தபோதடைந்தாயா யென்று குரு சொல்லிக்கேட்க “சுழுத்தியில் பிரளயத்தில் தோற்றமாம் சகங்கள் மாண்டும் அழுத்திய பவம்போய் முத்தியடைந்தவருண்டோ”! என்று

சொல்லிக்காட்ட, சிஷ்யன் சுழுத்தியிலுழி பிரளயத்திலும்
பிரம்மா முதலிய உலகதேக மழிந்துவிட்டது சுத்சப்தரம்ம
தானுள்ளதேயென்று தெரிந்தான்.

இதுபோல் பிறகு ஒவ்வொவரது சரீரமும் பகிரண்டங்
கனானதினால் பிரம்ம சொரூபத்திலிருந்து ஒவ்வொருவரது
நினைவாகிய குமிழ் கிளப்பி சூட்சும வலகமாகிய சொற்பன்
வலகத்தை கற்பித்து பிறகு ஸ்தூலவலகமாகிய சாக்கிர
வலகத்தையும் தன் தன் சரீரத்தையும் கற்பித்து அவரவர்கள்
சரீரத்திலுள்ள பிரமாதியர்களை கற்பித்துக்காட்ட அவரவர்கள்
பார்க்கிறார்கள்.

ஆனதினால் உலகாகிய தேகம், இந்திரியம், மனம் யாவும்
ஒன்றாகிய பிரம்ம சொரூபம் அதன் சக்தியினால் தோன்றி
யாவும் விளங்குகிறது அதனால் யாவும் சமமே. பேதமின்று
தூரியப்பொருளுள்ளே யென்று முள்ளதென்று இந்தப்
பிரகாரம் விசாரித்திரிந்தவர்கள் சமணர்கள் என்பதாயிரம்
மதுரைப் பட்டணமாகிய தூரியத்திலுள்ள விவேக விருத்தி
தான். கூன் பாண்டியன் மனதில் காம குரோதமாகிய
ஆறும் கூன் சரீரத்திலுள்ள விருத்திகளுக்கு அரசன் விவேக
விருத்தியாகிய அரசனிடம் மேற்சொன்ன எட்டிலும் விசா
த்து தூரியமொன்றே தான் என்று முள்ளதென்று

ஆராய்ந்த(விசாரித்த)தால் எண்பதாயிரம் சமணர்கள். இந்த
ப்படி விவேக அறிவேடு கூடியவர்கள்தான் சமணர்கள்.

ஞானசம்பந்தர் பன்னிராயிரம் திருக்கூட்டம் யாரென்
றால் ஞானேந்திரியம் 5. கருமேந்திரியம் 5. மனம் புத்தி 2.
ஆக 12.(மனம் 1. புத்தி 1. இந்திரியம் 5. சீவன் 1. ஆக எட்
டிலும் பற்றி பற்றினதால், 10 விவேகவிருத்தி யாவும் பிரம
மென்று விசாரித்ததினால் ஆயிரம் 80 ஆயிரம் சமணர்கள்
சிவ புராணத்தில் 8 ஆயிரம்) இதில் சீவன் உலகதேகம் நிச்ச
யமில்லை, சாக்கிரத்திற்கு சாக்கிரம் உலகதேகம் மாறிமாறி
அழிகிறதினாலும், அதுபோல் சொற்பனத்திற்கு சொற்பன
உலகதேகம் மாறிமாறி அழிகிறதினாலும் உலகதேக மித்தை
யேஎன்றும் முத்தூரிய துரியாதீதந்தான் அழியாதென்று
முள்ளதென்று விவேகத்தோடு பற்றி பற்றி ஆய்ந்து விசாரித்
ததினால் பன்னிராயிரம் திருக்கூட்டம் இவர்கள் மதஔரப்
பட்டணத்திலே ஏன்றதுரியப்பட்டனம் அதில் வேதாமண்ய
பாகிய சுண்டஸ்தானத்தில் வந்திருக்க.

விவேகவிருத்தி துரியப்பொருள் ஒன்றேதான் உள்ளது
பற்றது மித்தையென்றே ஞான அக்கினியை சமணர்கள்
(சீவன் முத்தர்கள்) உண்மையென்றுவைக்க அந்த ஞான அக்
கினியினால் துரிய சொரூபமே தானென்றும் இயற்கையா
யுள்ள விவேக விருத்தியாகிய விவேக அர்சனுக்கு ஜூரம்

பற்றிக்கொள்ள (கோயில்) கோ-பசுவாகிய சீவன் சீவாத்மா இல்-பாமாத்மாவாகிய சிவம் ஏன்றாலும், பிரம்மமென்றாலும், எந்தெந்த மதப்படி சொன்னாலும் சரியே. ஜீவாத்மா பரமாத்மாயென்பது, அப்படிச் சொல்வதுஇன்றி துரியம் ஒன்றே உள்ளது என்பதனால் மீனாட்சிகோயில் அடைபட அதை அனுபவியான சம்பந்தர் துரியசொரூப விருத்தியும் விட்டிருப்பது என்ற சரத்தை நீக்கி துரியாதீதத்தில் இருக்கவைக்கும் பிறகு மனம் நினைவென்ற கழு கு சீவனைப்பிடுங்கித்தின்ற கழு வை கண்டஸ்தரீனத்திலிருந்ததை நாயிஸ்தான துரியத்தில் ஏற்றினதாகவும் இச்சையாகிய பறவைகள் பறந்து விட்டது.

பிறகு (விருத்தி) மனம் இந்திரியம் விஷயபரியந்தம் வந்து யாவும் அருள்மயமாய் இருப்பதை பட்டினத்தடி பார்த்தவிடமெல்லாம் பரமாக்கண்டேண்டி ஆர்த்தவிடமெல்லாம் அருளாயிருக்குதடி” விருத்தி வெளியில் வந்து உலகு அருள்மயமாய் விளங்கியதை மீனாட்சிகோவில் திறந்ததாகவும், என்ற உணர்ச்சி ஞானத்தை அறியாமையா யுள்ளவர்களுக்கு பாகியத்தில் சரித்திரமாக எழுதியிருக்கிறதை விளங்காமையால் :உதத்துவேஷம் சொல்லிப் பிதற்றுகின்றார்கள்.

கடவுள் கடவுள்-சரீரம் மனம்-நினைவுக்கும் உள்-உள்ளே மனதிற்குச் சாக்ஷியாக இருக்கிறான். சரீரங்கள் தோறும் உள்ளே கடவுள் இருக்கிறார் அந்த கடவுள்சக்திக்கு எல்லா மதப்பக்தியும் சரியே, எவ்விதத்திலும் சீவர்களுக்கு மனதை சந்தோஷப்படுத்தும்படி செய்வது கடவுளுக்கு பணிபக்தி செய்தகாகும். தக்கமுண்டுபண்ணுவதுதான் கூடாது.

அதற்குபிரமாணம் எலும்பை பெண்ணாக்கினது ஞான சம்-ந்தர் சிவநேச செட்டியார் பெண்ணையென்றது துரியா தீதப் பரமாத்மாவாகிய ஞானசம்பந்தர், துரியம் சீவாத்மா வானவர் துரியாதீதப்பொருளை நான் என்று நிச்சயித்துச் சொல்லிய கண்டஸ் தான மனவிருக்தி, பிறகு நெஞ்சில் அக ண்டர்கார விருக்தியில் தங்கி பிறகு நாபிஸ்தானம் வந்து தங்கிய விவேக விருத்தியாகிய சிவநேச செட்டியார் அதிலிரு ந்து கண்டஸ்தானத்தில் வந்த விருத்தியாகிய மனம், சிவநேச செட்டியார் பெண் அதானது ஈசனாலளிக்கப்பட்ட ஒரு சரீ ரம் எலும்பினால் ஆக்கப்பட்டதை நான் என்றும் மனம் என் பதை இச்சையாகிய முத்தாபவிஷய அக்கினியால் தகிக்கப் பட்டு மனமாகியபெண் இறந்துவிட்டது அதானது மனந் தர்ன் துக்கப்பட்டது சந்தோஷப்பட்டது யாவும் என்றறியா மல் எலும்பாகிய சரீரமே நான் என்று பழக்கத்தில் நாளட வில் வந்துவிட்டது அதைப் பூதமண்ணாகிய மாமிச சரீர கும்பத்தில் (கலசத்தில்) எலும்பைவைத்து என்றும் துரியா

தீத அனுபவிஞானியாகிய ஞானசம்பந்தர் கண்டஸ்தானம் சீவதூரியம் முருகன்சக்தி அதானதுமனம் இந்திரியம் இதுகள் நானாவித ஸ்சித்திரமாய் உலகை காட்டப் பெற்றதற்கு மயிலென்றும் சீவசாக்ஷியை முருகன் ஆப்பென்றும் சீவவிருத்தியைக் கட்டப்பட்டசாக்ஷியை முனையாய் விருத்தியாகிய சக்திகள் கட்டுப்பட்டிருப்பதை இவ்வித முள்ள மைலாப்பூரில் சீவசாக்ஷியூரில் சிஷ்யனாகிய பெண்ணை வைக்கவும் அசற்கு ஞானசம்பந்தர் நானென்றுசொல்வது சரீரமல்ல நினைவுதான் நான் ஆண் பெண் என்று நினைத்தது. ஆனதினால் நினைவாகிய மனம் தானென்று சொல்ல, அந்த சிஷ்யனாகிய பெண்தான், நினைவோடு கூடிய சீவன் சீவசாக்ஷி என்று சொல்லிக் காட்டினதை விளக்கிக்கொண்டு சரீரம் நானல்ல என்று விளங்கினதை குடும்பம் வெடித்ததாகவும் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள்.

பிறகு மனமாகிய நினைவை அப்பால் நெஞ்சினிடத்தில் அகண்டாகார விருத்தியோடு கூடிய பிரட்டா விஷ்ணு உருத்திரன் மூவர் இருக்கப்பட்ட சாக்ஷியில் அது தற்பத சாக்ஷியில் இருக்கவைத்து பிறகு கணவனாகிய புருடன் தங்கியிருக்கிற இடம் நாயிஸ்தானம். விவேக விருத்தியோடு பரசிவன் யிதி, சாக்ஷி ஒரு தூரியம் இது யேக அறிவுவெளி. இந்த அகண்ட தூரியத்தில் சீவவிருத்தி ஒடுங்கி பிறகு நினைவு வரும்படி காட்டிக் கொடுத்ததை விவாகஞ் செய்துவிட்டதாகவுமுள்ளதை

அறியாமையும், இச்சையோடு தாகமுள்ளவர்களுக்கு பாகியத்
தில் சரித்திரமாய்ச் செய்திருக்கிறதை சித்தாந்த ஞான சாஸ்திர
ஞானவுணர்ச்சியுள்ளவர்களும், வேதாந்த ஞான சாஸ்திர
ஞானவுணர்ச்சியுள்ளவர்களும், அவர்களைக் கொஞ்சம் சாஸ்திர
விசாரமுள்ளவர்கள் பாடமாகவோ விசாரத்திலோ கேட்டா
லும் இது தெரியாமல் ஆய்ந்தபாடின்றி பாகிய உலகில் நடந்
தது என்றே சொல்கிறார்கள். ஆனால் உண்மை விளங்கின
வர்களிருக்கலாம். அவர்கள் வெளியிடாமலிருப்பதால் விசா
ரத்தினால் விரும்பி தற்சாக்ஷிய அறிய விரும்பினவர்களுக்கு
பிரயோசனமில்லாமல் போகிறது. அவர்களின்றி வேதாந்த
சித்தாந்திகள் யாவருக்கும் எலும்பை பெண்ணாக்கினது
என்று சொன்னதுபோல் மண்ணை பொன்னாக்கினாலும், கற்
கள் குன்று சிருமலைகளை வைரம் இரத்தினக் கற்களாகவும்,
இறந்த வாழிப்பெண் ஆண்களை உயிராகயெழுப்பிவிட்டா
லும் மூடர் கொண்டாட்ட மின்னமதிகமிருக்கும். இது
என்னவறியாமை. யாவரும் துரியாதீதப் பிரம்ம சொரூப
மொன்றே என்ற வுணர்ச்சியுள்ள பரமாத்மாவான ஞான சம்
பந்தர் தற்கொலை 80 ஆரிரம் பேர் செய்துக்கொள்ளும்படி
யான காரியத்தில் செல்வாரோ அவர் சர்வ ஜீவகாருண்யர்.

பூச்சி புழு முதலிய உயிரிமிசை செய்யாத சமணர்கள் 12 ஆயிரம் திருக்கூட்டத்தாரை மடத்தில் இராத்திரி 12 மணியில் நெருப்பை வைப்பாரோ அறிவோம்.

பிரமம் அனந்தஞ் சத்திமான் தன் சத்தி சகல உலக பேதகமாகத் தோற்றிவைக்கிறது. அவரவர்கள் சரீரத்தில் தூரியம் தூரியாதீதம் பிரமம் சர்வ சத்திமான் ஒரே வஸ்து. அதன் சக்தி சகல உலகமாகக் காட்டுகிறது. ஒரு ஒரு சரீரங்கள் தோறும் வேறு வேறு அல்ல. மனம் இந்திரிய பிராணன் உள்ள சீவர்களிடத்தில் தூன்பின்றி காக்குந் தன்மையான சமணர் சமயந்தானுள்ளது. அதில் சென்றால் மோகம் மென்ற கரை நிலைக்கும்.

சைவமென்று சொல்லிக்கொண்டு விபூதி உருத்திருக்கம் தரித்து சீவர்களுக்கிமிசையான புளகு புறட்டு எத்திப் பொருள் பரிக்கிறதும் யாகம் சுவாமிக்கு பலி அம்பாள் வாம பூசை மாமிச குலை தெய்வ பூசை யோகமென்று சொல்லி ஆடு முதலிய ஜீவர்களை வதைப்பது கடவுளுக்கு இம்சை செய்ததன்றி வேறென்று. நாதந்தானுறுதி இதுகள் யாபமிருதியாயிருக்கும்போது புண்ணிய நன்மையென்பதேது புறட்டேதான் இது நிச்சயம்.

சமணமென்பதை இய்புறட்டர்கள் முடர்மருளுடையோர்
பாபி விபூதிருத்திருக்கம் யாகாதிகளின்றிய என்வரத்தமோக
அவர்கள் சம்பந்தங்கூடாது விபூதிருத்திருக்கம் தரிப்பது
நல்லொழுக்கமென்று சொல்லி யோட்டிவெழிதி மோலான
நூலென்றுபொயர் கொடுத்து நாளடைவில் ஜனங்களுக்கு
நினவிலும் சரீரத்திலும் புதுத்தி சமணர்வர்களிடத்திலும்
துவேஷமும் கூடவே ஏற்றிக்கொண்டு நாளடைவில் பலத்து
விட்டதென்ற உண்மையையறியாமல் உலகத்திலிருக்கிறார்கள்
சமணர்களுத்தான் கடவுள்கிருபையாகும் கருங்கல்லினால்
கோளில் கட்டினவர்களுக்குகூட யாகாது யாகுமென்பது
பகட்டேதானாகும் இனியாகிலும் சீவர்களிடத்தில் தன்சரீர
இம்சைபோல் என்றும் காருண்ய நிறைவுடய சமணர்களிட
மன்புபாராட்ட நாமிதுபரியந்தங் கொண்டிருந்தாலும்
இல்லாவிட்டாலும் மின்நூன்மையென்ற நிச்சயமுள்ளவர்கள்
முடஅறியாமையை நீக்கியாவும் சமமென்ற உணர்சியுள்ள,
சமணர்களிடத்துள்ளாருகூழி தான் யுண்மையாய் மற்ற மதந்த
ர்போல கெடாமல் ஸ்திரமாய் யிருந்தது என்று அன்புபாரா
ட்டுங்களின்ன மீசனன்புள்ளவர்களிடத்திலும்பு பீமன்மை
வைச் சொல்லிக்காட்டுங்கள், ஈதுண்மை என்று நிச்சயமில்லா
தவற்கு சொல்லவில்லை.

அஞ்ஞானி ஞானி மனிதி மனித சீவர்கள் யாவும் மான்
 றுன சாக்ஷியென்று விளங்காமல் அஞ்ஞான விசேடமாய் நான்
 சீவன் பிராமணன் பின்னே ஆண்பெண்யென்று சாதிபேதமாய்
 உயர்வு தாழ்வுவாகிய அபிமானத்தோடு இருந்தமையால் அஞ்
 ஞானசாமான்யத்தில் லடங்கினரடங்குவர் ஞானியாகிய சீவன்
 முத்தன் முன் அஞ்ஞான விசேஷமாயிருந்தாலும் பின் னேதா
 ந்த விசாரகுருவால் முத்தரிய அநுபவ ஆக்மஞான விசேட
 னாய் விளங்கினதினால் ஆன்மசாமான்ய துரியாதீதத்தி லடங்கி
 னரடங்குவர் மாணிக்கவாசகர் மூதலாயினர்களில் இவ்விதம்
 தான் துரியாதீதசோதியிலடங்கினர். அதை உலகில் அறியா
 மையுடையவர் நாமரூபமேசாதி மண்ணுலக சிதம்பர நடராஜ
 செம்பு விக்கிரக உருவத்தில் அய்க்கியப் பட்டதாய் சொல்லு
 கிறார்.

ஞானபூமியேழு 1 சுபேட்சை சுபம் ஆன்மாவாகிய பிர
 மம் இச்சை அதைவிளங்கிக்கொள்ள தீவிரம் 2 விசாரனை குரு
 சாஸ்திர அறிவாளிகளுடன் விசாரிப்பது 3 தனுமானசி தனு
 சரீரம் மால் மயக்கம் (அஞ்ஞானம்)தோடு உயர்வு தாழ்வாய் சரீ
 ரத்தை நினைந்ததை விசாரதிடத்தால் பிரமம் நான் யென்று

ரோகூஞானமாய் யறிதல் 4 சத்துவாபத்தி சத்துவம் ஜன்மா
 வாகிய பிரம்ம சொரூபம் ஆபத்தி இச்சைமோடுதாய் தந்
 யோடு தேகத்தை நான் மனிதனென்று திடமாய் ஐயமின்றி
 ருந்தது போல்தத்துவமகி மனவிருத்தி அகண்டாகாரவிருத்தி
 விவேகவிருத்தி 5 லும் அநுபவகுருவால் ஒரு ஒருவிருத்தியில்
 சென்று முனுவது விவேகவிருத்தியும் ஒடிங்கிதுரியாதீதத்
 தவிருந்து பிறகு மனவிருத்தியோடு அபரோகூமாயிருப்பது
 5 அசம் சத்தி அம்சம் சத்தி உலகத்தை சாக்ஷியாகிய
 தன்சக்தியம் சமாகவேபார்த்திருப்பது 6 பதார்த்தபாவனை
 அகமும் புறமும் அருள்வடிவாய் மகிழ்ந்திருப்பது 7 துரியப்
 பேருதுரியாதீதமே உபவதிருவடியாய் மகிழ்வோடிருந்ததை
 மகிழ்வுமற்றருப்மது இதுகள் ஒரு ஒருசீவசரீரத்திலும் யே
 முபூமியின் அடைவுமிருக்கிறது ஒருவர் 4 ஒருவர் 5 ஒருவர்
 6 ஒருவர் 7 ம் தனித்தனியாக இருக்கிற அநுபவமில்லை.

முருகன் நாதவிந்து கலாதி நமோ நமோ வேதமந்திர

சொரூபா நமோ நமோ,

நாதம் - வாக்கு சத்தம். விந்து - மனம நினைவு.

அதீதம் சாக்ஷி முருகன்.

மனம் மனோன்மணி வாக்கு சரஸ்வதி யி ரு வர் வேதம்

மணம் மந்திரம் வாக்கு சா ஸ்வி முருகனுக்கு ஓதுகிறார்கள்
இரண்டும் தன்னிடத்தில் தோன்றினது விந்துதித்த போதே
வந்து தித்த நாதம் எந்தவிதம் செய்யவுமோ அந்தவிதம் சொ
ய்யும் மனோமணிபாகிய மனம் எவ்விதம் நினைவா அவ்விதம்
வாக்கு சரஸ்வதியாகிய வீக்கு பேசும்.

நாலுவோதம் துரியாதீதம் நாபிக்குங்கீழ் மூலாதாரம்
தொனிபாட்டின்றுபது அசர்வணவேதம்,

நாபிஸ்தானம் துரியம் பரசீவன் சாமவேதம் தொனிபா
ட்டுடையது.

நெஞ்சில் பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் மூவரிடம் யசர்
வேதம் தொனிபாட்டுடையது.

கண்டஸ்தானம் முருகனிடம் உருக்வேதம் தொனிபாட்
டுடையது அதர்வணவேதமேதான் துரியாதீத சர்வசாஸ்தியா
கிய சுத்த பிரம்மம் இதை விவேகாந்தருமீவ்வித சித்தாந்தம்.

வேதாந்த மென்பதிப்போது விதாரஞானம் தொன்பதம்
தற்பதம் வரச்சிகம் மனவிருத்தி அகண்டாகாவிருத்தி இர
ண்டுவிருத்தியும் நீங்கினது லட்சியம் அகம் பிரம்மம் ஈதிப்
போது வேதாங்கமுடிவு சிலர்.

சித்தாந்தம் சித்தமிருக்குமிடம் நடித்தான் விவேக
 விருத்தி அசிபதம் பாசீவன் அந்த விருத்தியும் நீங்கினது
 அசிபதம் சர்வசாக்ஷி சுத்தப்பிரம்மம் சித்தமிருந்த விடம்
 விவேக விருத்தி விவேக விருத்தியாய்கிய சித்தமற்றவிடதான்
 சித்தாந்தம். இதனால் தாயுமானவர் வேதாந்தசித்தாந்த சமரச
 நன்னிலை என்றார்.

ஆறுசாஸ்திரம் ஞானேந்திரியம் 5 மனம் 1 ஆத 6 இது
 தான் ஆறுசாஸ்திரம் ஆறிலும் நினவோடு கூடிய சீவன் விரு
 த்தி பஸ்பலனிதம் தற்குணமநேகவிதமறிந்தவர் உள்ளிலில்லா
 மல்நீக்கவும், பிராது இச்சையிம்சையின்றி தற்சாக்ஷியை
 யறியும்படியறிந்து தற்குணத்தோடு மனசுசன் மனதோடு
 கூடிய சீவன் கிரமஉள்ளத்திற்கு விதிப்படி நடிப்பதுதான்
 ஆறுசாஸ்திரம்.

பதினெண்புராணம் பத்துஇந்திரியம் இதில் சீவன் மன
 தோடுமனதை விட்டு சீவனில்லை சீவன் பத்திலும் விஷயத்தி
 லிஷ்டி எனதினால் எட்டு விஷயத்தை பற்றினதினால் பதினெட்
 பற்பல விஷயத்தில் சீவன் நடந்தாலுமதான் சாக்ஷி விவேகத்
 தோடு சீவர்களுக்கு தனக்கும் நன்மைதிமைகளில் சந்தோஷ
 மாய் பூரணிக்கச்செய்கிறது 18புராணம்.

28 ஆகமம் ஞானேந்திரியம் 5 கருமேக்திரியம் 5 பிராண
தி 5 கரணம்பொது 6 ஆக 20-ம் ஆகம் - சூட்மம் - சரீரம்
இந்த ஆதத்தில் சீவன் விஷயத்திலெட்டினதினால் 28 ஆகமம்
இதில் சீவன் விசாரணைற்சியோடு கிறமத்தில் நடப்பது 28
ஆகமம்

64 கலை - ஞானேந்திரியம் 5 கரணம்பொது (1) இது
ஆறும் இதில் சீவன் பத்தினதினால் பத்து 6 பத்து 60 கரணம்
தொழில் காரியத்தால் மனம்புத்தி சித்தம் ஆங்காமம் 4 ஆக
64 லும் சேர்ந்து விஷயத்தில் கலைந்து கலைந்து பஞ்சவிஷயத்
திலும் மாறி மாறி சீவன் சாக்ஷீநானென்று விவேகத்தோடு
சஞ்சரிப்பதினால் 64 கலை 96 தத்துவம் ஸ்தூலதேக பரியந்தம்
வேதமுதல் 96 தத்துவம் வரையில் ஒவ்வொரு சரீரத்திலும்
இருக்கிறது. சாக்ஷிவிவேக விருத்தியோடு இதன் கிறமப்படி
நடப்பது தான்விதி இதையன்றி வேதமுதல் 96 ம்வேறாய்பெ
னக்குவிளங்கவில்லை.

நகர சீவர்களுக்கு சிருஷ்டியாதிர பூர்வ பூர்வ சென்மவா
சனை பிரார்த்தம் சென்மாந்தரவாசனை பூர்வபூர்வவிஷயவாசனை

ஒரு ஒரு சாக்கிரவுலகதேகமும் பின்பின் சாக்கிறத்திலில்லை
வேறு வேறுகான் அந்தந்தபூர்வசென்ம வாசனையைக்கொண்டு
தான் நான் பெண் புருடன் மனை மக்கள்சாதி என்உறவினர்
என்வீடு நிலம் யென்றவாசனை ஏறிக்கிடக்கிறது. இதுதான்
பூர்வ பூர்வசென்மவாசனை 5 இந்தவாசனை ஏறிநான்குடும்பாதி
சாதிபேதம்முதலானதுகள் மனதிலேறி மூவாசையாகிய இச்
சை திடப்பட்டு ஆசையைவிடமுடியவில்லை என்கிறார்கள்.

முன்சென்மாந்தரத்திலுள்ளது இப்போது குழந்தையாய்
பிறப்பதற்குமுன்னுள்ள பிள்ளை, பெண்சாதி, வீடு, ஊர், நிலம்
சொத்து, பணத்தகைகள், அது இப்போது இல்லை அந்தவா
சனை ஏறவுமில்லை அறியாமையால் பூர்வ பூர்வ சென்மமென்
பதை சென்மாந்தரத்தில் ஏற்றிச்சொல்கிறார்கள்,

பிரார்த்தமாவது, சென்மாந்தரத்தில் செய்தபாபபுண்ணி
யத்தினால் மாயையோடு ஈசன் மனதோடு சீவனுங்கூடிசெய்த
திற்கு யளவில்லை அதுகள் மூலப்பிரகிருதியிலடங்கியிருந்தும்
சஞ்சிதத்தை ஈசன் அந்தந்த சரீரத்திலிருந்து ஒருதாயிடம்
பிறந்து சென்மாந்தரத்தில் செய்தபுண்ணியபாவத்துக்குதக்க
படிபோகபோக்கியமனை, மனைவியாதி, திரவியாதி, பூமி புத்திறு

திருப்பதுமில்லாததுமாகிய சுக துக்கத்தை ஈசன் அவரவர் சரீரத்தில் தானுமிருந்து “அவனன்றியோரனுவுமசையாது” என்பதுபோல்” கொடுக்கிறார் இதுமாத்திரந்தான் பிராரத்தம் இந்த சென்மத்தில் செய்கிற பாபபுண்ணியம் சென்மாந்தரம் நீங்கி மறு சென்மத்தில்தான் அநுபவத்திற்கு எவ்வளவோ அவ்வளவுக்கு சென்மம் சொத்தாதிகள் அறியாடையுடைய அஞ்ஞானிக்குவரும்.

சென்மாந்தர வாசனையை விடமுடியவில்லை என்கிறார்கள் பிறந்தவுடன் குழந்தையோ மிருகாதிகளோ பாலைக்குடிப்பதுமாத்திரந்தான் சென்மாந்திரவாசனை.

பிராரத்தம் 12வயதிற்குமேல்தான் பிராரத்தத்தை ஈசன் சீவர்களுக்கு குடும்பாதி இச்சை முதலானதுகளைக் கொடுக்கிறார் 12க்குள் உண்டாகிற சுக துக்கம் தாய்தகப்பனாதியர் செய்த பிராத்தந்தான் தனக்கு 12க்குமேலுள்ளதுதான் தான் அநுபவம் பிடிக்கும் பிராரத்திற்கு சரீரம் வந்தாலும் முக்கிடம் தாய்தகப்பனுக்குத்தான் தனக்குபந்தப் பிடிபில்லை யெல்லாம் பொதுவாய் பிராரத்தம் என்பது மனக் கவலைதான் பிராத்தம் அதன்றி இல்லை.

சென்மக்கிறமம் ஒவ்வொரு நினைவுகளும் வெவ்வேறு அந்தந்த நினைவில் உண்டான வலகதேகமும் வெவ்வேறு அந்தந்த நினைவு நீங்கினதும் அந்தந்த உலகதேகமும் அழிந்து விட்டது முந்தின முந்தின நினைவுள்ள வலகதேக மல்ல அதுபோல் சாக்கிற விருத்தியும், சொற்ப்பன விருத்தியும் வெவ்வேறு அந்தந்த விருத்தியிலுண்டான உலகதேக விவகாரமும் முந்தின முந்தின உலகதேக விவகாரமல்ல.

சங்கை ஒரு சொற்ப்பனத்திலுள்ள உலக தேகவிவகாரம் மற்றொரு சொற்ப்பனத்திலில்லை. ஒரு சாக்கிறத்திலுள்ள உலக தேகவிவகாரம் பிந்தின பிந்தின சாக்கிறத்திலிருக்கிறது. நான் பிறந்து 40 வயது அதுபோல், யாவருக்கும் சரீரம் பிறந்தவருஷம் யேறிக்குறைந்திருப்பதாய் நிச்சம் செய்து சாக்கிறத்தை மாத்திரம் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள்.

எந்தெந்த சாக்கிறத்திலோ சொற்சணத்திலோ யாவரும் குழந்தையாய் பிறந்த முதல் ஒரே சொற்ப்பனத்தில் சாக்கிறத்தில் பிறந்த ஊரோதாய் தகப்பனோ இறந்தவர்களோ பிள்ளை பெண்சாதி உறவினரயாவும் வேறின்றி ஒன்றிலுள்ளது

போலவே இருக்கிறது ஒன்றிலொன்று மாறவே இல்லை அதிலதி
 லுள்ளவருக்கு போக்குலாபநஷ்டம் ஊறுக்கு போக்குவருத்து
 இறத்தல் பிறத்தல் புசிப்பு விவகாரம் பொருளாதிருப்பு இது
 கள்தான் சாக்கிரத்திற்கு சாக்கிரம் மாறிமாறுவது போலவே
 சொற்பனத்திற்கு சொற்பனம் மாறிமாறி வருகிறது பேத
 மன்று அந்தந்த சொற்பனத்திலுள்ள உலகதேக விவகாரம்
 வேறுவேறு போலவே அந்தந்த சாக்கிரத்திலுள்ளது வேறு
 வேறு உலகதேக விவகாரந்தான் ஒன்றிலுள்ளதே சாக்கிரத்தி
 லும் சொற்பனத்திலும் இல்லை ஒரே மனந்தான் அதிலதி
 தோன்றின உலகதேக விவகாரத்தை நீண்டகால மிருப்பதாய்
 சத்தியம் சத்தியம் போலவே மாயையினால் பண்ணிக்காட்டும்
 மனமே மாயை.

பூர்வ பூர்வ விஷயவாசனையாவது மின் மின் நூழியிலோ
 மின்கணத்திலோ நினவிலுண்டான விஷயாதிகள் பிந்தின
 பிந்தின நினவில் வருகிறது அது வந்தாலும் வேறு வேறு
 ருது அந்தந்த விஷயவாசனை யேறிக்கிடந்து வருகிறது அது
 முந்தினதல்ல அதுபோலவே சாக்கிரத்தில் சொற்பனத்தி
 லுள்ள உலகதேகவிவகாரமும் வேறு வேறுதான் முந்தின முந்
 தினதே இல்லவே இல்லை.

ஈசுவராத்ரி சிருஷ்டி உற்பவம் சீவாத்ரிசிருஷ்டி உற்பவம்
வேறுவேறு காலமல்ல சீவசிருஷ்டி உலகதிகளை யுண்டாக்கத்
தெவ்வோர்நாள் யுண்டாக்கி பிறகுதூலதேகவுலகம் சாக்கித்
தெவ்வோர்நாள் சொற்பண்திஷ்டித்து சொற்பனத்தில் சூட்
சம உலகதேகம் காட்டிசாக்கித்து கணவின்றிதூங்கிற் சூழத்
தியில் சூட்சுமவுலகதேகத்தைகயுமழித்து பஞ்சப்பிரளய துரி
யாதீதசர்வசாக்கி சுத்தப்பிரம்மவாயிநுக்கிற் துஈசன் காலமும்
சீவன் உலகதேக காலமும் வேறுவேறன்று ஒரேகாலந்தான்
குமரகுரு சிதம்பரமும் மணிக்கோவையில் என்றே நீயுளயன்
றேயானுளன்.

யுகம் பலசிருஷ்டி—கிறமச்சிருஷ்டி அஷ்டப்பிரமாணம்
சட்லிங்கதாற்பரியம் இது விபரம் யுகபற்சிருஷ்டி நான் நினைத்
துப்பார்த்தேன்—நான்யென்பது சாக்கியேதான் ஆன்மாவாகிய
பிரம்மம்—நினவுகான் மனம் அதுவும் சாக்கிபன்றி மனமில்லை
பார்த்தது இந்திரியம் மனமேதான் இந்திரியங்களாகபார்த்தது
கேட்டது வாசனையறிந்தது சூடு சில்லுப்பு ருசிகசப்பை யும்
யறிந்ததுகூட மனமன்றி இந்திரியம் வேறில்லை இந்திரியத்தை
யன்றி யுலகதேக விஷயவஸ்த்து வேறில்லை ஒருநினைவில் விஷ

யதினவு கிறேதாயுகம் அதமணம் அதைநிசாரிக்கிறபுத்தி—
 திறேதாயுகம் அதை நிச்சயிக்கிற சித்தம் அது துவாபரியுகம்
 அதை அங்கீகரித்து நான் மென்னதுமென்று யெடுப்பதாகிய
 அகங்காரம் யிச்சையாகிய கலியுகம் விட்டதும் சாக்ஷி இது
 நாலாயுகம் வாசிட்ட முஷீயீ நூல்களில் ஓர்கினவுவிட்டோர்
 நினவு இடையிலிருப்பது ஆன்பரவாகிய சாக்ஷி யென்று
 சொல்லி இருக்கிறது இது யுகம்பல சிருஷ்டி - சீவப்பிர
 யத்தினம்

கிறமச்சிருஷ்டி ஒவ்வொரு சரீரத்திலும் உள்ளீவர்கள்
 யாவும் உலகதேக விஷயத்திலிருப்பது ஈசானது சாக்கிரம்
 இது தூலவுலகசிருஷ்டி கெனவுகாண்பது ஒவ்வொருவரும்
 பகிரண்ட வுலகமானதினால் கனவு ஈசானதுசூட்சும
 உலகதேக சிருஷ்டி கனவின்றி தூங்குகிறது சுழுத்தி
 இதில் பகிரண்டசூட்சும உலகதேக சிருஷ்டியாதி கந்தாக்கள்
 தரியாதீதத்தில் அழிந்தனர் இது பஞ்சப்பிரளயம் மிஞ்சினது
 ஈக்தப்பிரமம் பிறகு சொற்பன சூட்சும வுலகதேக சிருஷ்டி
 பிறகு சாக்கிரதூலவுலக தேகசிருஷ்டி தனித்தனிபகுப்பாகிய
 பகிரண்டவுலகதேகம் இப்படியாக தோன்றி தோன்றி அழி
 வதுதான் கிறமச்சிருஷ்டி இதைன்றி வேறன்று வேதாந்தத்
 திற்கு இது தற்கமெப்படியோ.

அஷ்டப்பிரமாணம் அது மனம் புத்திஇதில் கற்பிக
 சீவன் 3 ஞானேந்திரியம் 5 ஆக 8ம் தான் பிரமாணம் தற்சா
 க்ஷிபையறிகிறதற்கு இது ஆன்மசாக்ஷியினிடத்தில் பிரமாண
 மாகிறது இதின் விஷயம் பிரமேயம் உலகநேதகம் 8ல் அகஇந்
 திரியம் மனம் இதின் விஷய உலகம் தேவலோகம் அது பொ
 ன்னுலகம் புறந்திரியம் ஞானேந்திரியம் 5 இதின் விஷய
 உலகநேதகம் மனிதவுலகம் பூமியாகிய மண்ணுலகம்
 இந்தவுலகநேதகம் அஷ்டி (பெட்டு) பிரமாணக்கால் அறிபக்க
 டியபிரமேயம்-விஷயவுலகநேதகம் அப்பிரமேயம் நினவு நீங்கிப்
 சாக்ஷிபிரமம் இதுதான் தானாகப் சாக்ஷிதப அறிபுப்படியான
 அஷ்டப்பிரமாணம் இது தான் அஷ்டலக்ஷ்மி இது அஷ
 டமா சித்திதிருவினையாடலில் சீவன்முத்த அகிகார ரிழிக
 ளுக்கு உபநேதசித்தது இது தான் யாதனா சரீரம் புரியஷ்டக
 சரீரம் மாயாசாலம் இந்திரசாலம் மந்திரசாலம்
 இதுதான் யோகிகளுக்கு சிவப்பு முகலாகிய 9சாயசோதி கீழ்
 மேல் சோதி சோதியாகிய விஷய கோறணியை காட்டுகிற
 மாயை இதில்தான் யோகி பாச்சுக்காட்டிகிறது அறிபாமையு
 டையசீவர்களுக்கு மயக்குகிறது 8ம் தான் மூன்றுலகம்
 இஃதன்றில்லை.

சட்லிங்க தாற்பரியம் சட் 6இதில் அகஇந்திரியம் மனம்
 ஞானேந்திரியம் 5-ஆறுந்தான் சாக்கிரத்தில் ஸ்தூலவுலகமாக

வும் சொற்பனத்திற்குட்சம உலகமாகவும் ஆன்மாவகியசாஷி
 யினிடத்தில் தோன்றி ஆடும் ஒடுங்கும் தோன்றி ஆடும் ஒடுங்கும்
 ஈதன்றியும் ஈசுவர சாக்கிரத்திலேயே இந்திரியவிஷயம் சீவசா
 க்கிர உலகம் இதில் தோன்றி ஆடும் ஒடுங்கும் ஏதோ யோசிப்
 பது சீவசொற்பன உலகம் அதில்தோன்றி ஆடும் ஒடுங்கும் பிற
 குதினவு ஒடுங்கின தப் (ஓய்ந்திருப்பது) சீவசமுத்தி இதில் ஆன்
 மசாஷியாகவே இருக்குமிப்படி தோன்றி சாஷியல் ஒடுங்கும்
 சாஷிதான் தோற்றமொடுக்க மின்றியது இந்த அறுந்தான்
 சாஷியை விளங்கக் கொள்ளலிங்கம் (குறி) யாக இருக்கிறது
 இதுதான் சட்லிங்க தோற்பரியம் ஆன்-மாவாகிய
 சாஷி அருபவஸ்து அகண்டம் ஒன்றே மனம் (நினவு) இந்தி
 ரியம் ரூபாரூபம் இதின் விஷயம் உலகரூபவஸ்து வேறு
 காட்டும் ரூபாரூபவஸ்து அருபசாஷியில் தோன்றும் ஒடுங்கு
 தோன்றுமொடுங்கும் இது சட்லிங்க தோற்பரியம்

சிலர் ஆண்களையோ பெண்களையோ சாதுமுடர் முற்க
 ரிலுமுற்கர் யென்று அறிபாமையால் சொல்லுகிறார்கள் சத்து
 வகுணத்தில் சார்தமுள்ளவர் இரகோகுணத்தில் ஆசை அதி
 கமுள்ளவர் தம்மரகுணமும் மகோகுணமும் சேர்ந்துள்ளவர்
 துராதையோடு ஈனத்தொழில் திருட்டு பிறட்டுகளுமுள்ளவர்

தமோகுணமுள்ளவர் மூடர் சோம்பேரியென்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் பூர்வ பூர்வ ஜென்மந்திரத்திலுள்ள வாசனை மூலப்பிரகிருதியிலடங்கியிருந்து ஒருவர் கற்பத்தில் பிள்ளையாகப்பிறந்து, பிறகு பூர்வபூர்வ ஜென்மவாசனை தடித்திருப்பதைத்தான் சொல்லுகிறார். அது நாலுபேருக்கும் சகசம் சுபாவம். அதை நீக்கவாவது முடியாது, ஞானி முத்துரிய துரியாதீதஞ் சென்று உபசாந்தமுள்ள சீவன் முக்தர்களாயிருந்தாலும் அவர்களையும் பிரகிருதி வாசனை விடாது. திருட்டுப் பிறட்டுள்ள இச்சைகள் யதார்த்தமாய் உள்ளிலிராது. அதை பிறர் குற்றமோ குணமோ சொல்லுவது சொல்லுகிறவர்கள் மூடர்களே. தூர்வாசர் விஸ்வாமித்திரருக்கு இதுபோலவே மேற்சொன்னவர்களில் சாந்தமுள்ளவர்களைச் சாந்தமுள்ளவரென்று சொன்னால் ஜென்மந்திரத்திலோ பூர்வபூர்வ ஜென்மத்திலோ முத்தூரிய துரியாதீதத்தில் சென்றிருந்தவர்களல்லவே அறிபாமையுடைய மூடர் முட்டாள். உலக விஷயத்தில் உணர்ச்சி ஞான சாந்தமுள்ளவர் அவர்களை ஞானி ஞானத்திற்கு அதிகாரிகளென்று சொல்லிக் கொண்டும் தற்சாக்ஷியை அறிந்த சீவன் முக்த ஞானியை மூடர் மூர்க்கரென் நெண்ணியும் தற்சாக்ஷியை விளங்கிக் கொள்ளாத பாஷாண்ட வேஷமுள்ளவர்களை இவர்கள் உண்மையுள்ளவர் உண்மைப்படி நடக்கிறார்கள், செய் காரியம் சற்கருமம் என்றும் பாஷாண்ட வேஷதாரிகளை சொல்லிக்கொள்ளுகிறவர்களை உண்மையாகுமா. அறியாமையால் சொல்லுகிறார். அவர்களைக் குற்றங்கொள்ளுவது சரியல்ல. இதைக் கிரமமல்லவென்று வேதப் பிரமாணப்படி காட்டி கண்டித்து

விட்டு சொல்வது சரியாகும். அல்லாமல் சொல்லுகிறவர்கள் முடரிலும் முடராம். அவர்களும் அறியாமையே பாபம்.

அன்னபக்ஷி, மணிதலீவன், உலக விஷயத்தில் இச்சையோடு பறப்பது, சரீரமாகிய குடத்தில் நினைப்பு என்கிற தண்ணீர் விஷய இச்சையாகிய பாலை விஷயத்தில் சத்துவகுண சகத்திலுள்ளதை அது அருள்பால் அதை கிரகித்து ரசோ தமோகுண போலி பிரயோசனமற்ற நினைவாகிய தண்ணீரை விட்டுவிடுகிறது. பிறகு சமாதி சுழுத்தியில் துரிய தேவகங்கையில் சுக அருளில் சீவன் பூரண சுகம் புசித்து, பிறகு நினைவாகிய மன ஆகாயம் இந்திரிய பூதாகாசத்தில் பறந்து சரீர குடத்தில் சத்துவகுண பாலைக் குடித்து சஞ்சரிக்கும். சீவன்முத்தனாகிய அன்னப்பக்ஷி.

அகஸ்தியர் அகம், சாக்ஷி, தீ, ஞானம், ஞானமென்பது அருள், அருளில் ஒடுங்கவும், பிறகு மனம் இந்திரிய விஷயத்தில் வந்து விவகாரஞ் செய்து, பொதியமலை மனம் இந்திரியாதி யாவும் ஒடுங்குமலை துரியமலையில் ஒடுங்கும். துரியமலையில் வசிப்பவர்கள் சீவன்முத்தனாகிய அகஸ்தியர், துரிய அனுபவியான ரிஷிகள், மான்தோல் புலித்தோல் உருத்திராக்கம் விபூதி தரித்திருப்பர், மான் மன இந்திரிய விஷயங் காட்டி விஷயாதிகளில் தாவி (பாய்ந்து) சொல்லுகிற சீவ விருத்தி இச்சையாகிய மாணை மனதை விஷயம் மித்தை சத்தி மல்லவென்று பந்தப்படாமல் சரீர காரியத்திற்கு மட்டும் கரமப்படி செலுத்தி பிள்ளை பெண்சாதிக்கு வேணுமென்கிற இச்சையை நீக்கியிருப்பது இச்சை நீங்கிய மனதோடு உலக

விஷயத்தில் சீவனிருப்பது மான்தோலி லிருப்பது சாக்ஷி யில் சீவமன விருத்தி மாயை விருத்தியை ஒடிக்கிருந்து, பிறகு விருத்தி வந்து மனமென்கிற மாணை விஷயம் இத்தை பொய் உலகு யாவும் அருளாய் விளங்குகிறதென்றிருப்பது மான்தோலிலிருப்பது.

இதுபோலவே மனதோடு சீவன் உலக விஷயம் சத்திய மென்று இச்சைப்பட்டு கோரக்கொடுமையோடு பாய்கிற சீவ அகங்காரப் புலியை மாணைப்பேரல் உலக விஷய மித்தை யென்றிருப்பதுதான் புலித்தோலிலிருப்பது.

உருத்திராக்கம், உருத்திரன் சர்வசம்மாரன் மிஞ்சினது துரிய சாக்ஷி. அது அக்கம் என்பது கண்காக்கி. விஷயம் சீவன் மனவிருத்தி அகண்டாகார மாயை விருத்தி நீங்கியிருந்து உலகு யாவும் தன் சாக்ஷி விருத்தியாகிய அருளாய் விளங்குகிறதை தரித்திருப்பதுதான் உத்திராக்கம் தரிப்பது.

விபூதி, உலகவிஷயம் யாவும் பசுவாகிய சீவமலம், ஆணவம், காமியம், மாயை இதன் விஷயமாகிய உலகை ஜீவன் தரித்தரிப்பது சீவ விருத்தியை சீவதுரியம் பாதுரியம் சிவதுரியம் சென்று என்பது மனமற்றுப் பிறகு மாயையுமற்று பிறகு அருளும் ஒடுங்கி துரியாதீதமாய் இருந்துப் பிறகு விருத்தியாகிய நினைவு வந்து உலகு அருள்மயமாய் விளங்கியதான அநுபூதியைத்தான் பூதி தரிப்பது.

சன்னியாசி பிராமணன், துரியசாஸ்தியே நான்வேறன்று சர்வமும் என் சத்தியின் விளக்கம். நான் சர்வசாஸ்தி சுத்தப் பிரம்ம ரூபமன்றிருப்பதுதான் சன்னியாசி. சுத்தப் பிராமணன் அதற்குத்தான் ஒரு பற்றின்றியது. இது வாசிட்டம் சீவீடன் வேதாளம் முதலிய கதையிலிருக்கிறது. அதினால் துரியாதீத சாட்சியே சன்னியாசி சுத்த பிராமணன். நினைவாகிய மனமேதான் கூத்திரியன். மனம் 5 இந்திரிய விஷயத்தில் யுத்தம் பற்றின்றி நான் சாட்சி என்ற கிரமத்தில் பரவுபகாரமாகச் செலுத்துவது பரவுபகாரம், சரீரத்தில் இரானின்ற பிரமா விஷ்ணு உருத்திரர் மூவர் மூலப்பிரகருதியிலிரானின்ற சிவன் நியதிப்படி மனதோடு உள்ள சீவனுக்கு நடக்கிறார். நாம் சாட்சியென்ற அநுபவ சீவன் முக்தன் கிரம யுத்த கூத்திரியன்.

வைசியன் இந்திரியம் ஐந்துமேதான் ஐந்து விஷயமும் பற்பலவாகியிருந்தாலும் பற்றின்றி கிரமத்தில் பிரம்ம சத்திகள் முழக்கம் உலகம் யாவும் என்று இந்திரியத்திலும்தான் சாட்சியென்ற கிரமத்தில் நிறுத்துவது சீவன் முக்தனாகிய ஞானவசியன்.

சூத்திரன், இந்திரிய விஷய சரீரமே சூத்திரன். அது இந்திரியம் ஒரு பொருளாகியிருக்கிறது. இதின் விஷய உலக தேகம் மகா சூத்திரம் முழுமித்தை சரீரத்தையே எப்போதும் ஐயமின்றி தானென்றிருப்பதுதான் சூத்திரன். மூடன் மூட்டாளென்று பெயர். மேலுள்ள மூவருக்கும்

கருமேந்திரியம் 5ம் சரீராதி தொழிலைச் செய்வது சூத்திரன் கருமம். மூவரும் மனம் இந்திரியம் சீவன் சாட்சி நானென்ற வ்வேக பிராமணனுக்கு அடிமைப்பட்டவமென்று பொதுவாய் சொல்வது சரீரத்தை பிர்ம்ம கூத்திரிய வைசிய சூத்திரமென்று சொல்லுகிறவர்கள் அறியாமையே. சரீரமோ மாமிச நரம்பு எலும்பு மலம் முத்திரம் நிறம்பி உள்ளே கிடக்கிற சரீரம். அதை பிராமணர் முதலாக உயர்வு தாழ்வாய் சொல்லுவது மாமிசத்தையும் மலம் முத்திரங்களையும் ஐயமின்றி புசித்தவர்களேயாகும். மலம் முத்திரமானது மாமிச நரம்பு எலும்புகளாகிய சரீரத்துக்குள் கிடப்பதால் அதை நானென்றால் அதைப் புசித்த மூடன் முட்டாளென்றேயாகிறது. சரீரத்தை நான் உயர்வுமென்று நிச்சய புத்தியோடு சொல்லக்கூடாது. யாவரைப்போல நானொரு மனிதனென்றே சொல்லவேண்டும். தொழில் முறையிலும் அதிகாரத்தத்துவத்திலும் உயர்வு தாழ்வு உலக காரியத்தின்பொருட்டு செலுத்த மற்றதிலில்லை. குறளில் நாயனார் விதியுமிது.

சீவன் முக்தனாகிய பிராமணன் அருளாகிய விபூதியை யணிந்து சாட்சி நான் என்ற உருத்திராக்கத்தைத் தரித்து சமித்து உலக விஷய மித்தையென்ற விஷயக் குச்சியும் நினைவு அருள் விருத்தி நெய்யையும் தூரிய விருத்தி நான் சாட்சியென்ற ஞானாக்கினி நெருப்பையும் இந்திரிய பொரியையும் இந்திரிய விஷய நவ (9) தானியத்தையும் தூரியாதீத அகண்ட குண்டத்தில் ஆகுதி (யாவும் நினைவோடொடுக்கியது) செய்கு பிறகு உலக யாவும் அருளாய் விளங்கிய விபூ

தியைத் தரித்து புசிப்பது சொரூப ஆனந்தத்தை சீவன்டைவது சீவன் முத்தனாகிய பிராமணன் இந்திரியம் 5ம் மனமும் சாட்சியில் ஒடுங்கி ஒடுங்கி வருவதுதான் சீவன் முத்த பிராமணனுக்கு ஊத்திரிய வைசியன் காத்தல். துரியவிருத்தி இந்திரிய மன நினைவுக்கு துரிய விவேக பிராமணன் ஒதல் ஒதிவைத்தல் தொழிலெனவும் யாகமென்பது இந்திரிய மனதை சாட்சி அகண்டகுண்டத்தில் நான் பிரம்ம சொரூபமென்று ஒமம் பிரதிதினமும் வாசிட்டம் வேதாளக் கதையில் விருத்தி நீக்குந்தோறும் நான் சாட்சிசொரூபம் என்னிடத்தில் நினைவுமுதல் உலகு யாவும் தோன்றி யொடுங்குகிறதென்ற விவேகஞ் செய்தல், யாகம் இப்படியுள்ள சீவன் முத்த பிராமணனுக்குச் சன்னியாசி மனமிந்திரியம் சாட்சியில் ஆடங்கினபோது சன்னியாசி 2-ம் நினைவுவந்தால் சந்யாசமில்லை. காயாசம் கட்டவில்லை. அதனால் ஊத்திரியர் வைசியர்களுக்கும் சந்யாசமில்லை என்று வாசிட்டம் முடிய நூல் கருத்து.

அதை இப்போது ஊத்திரிய வைசியர் காவித்துணி தரிக்கலாம், சூத்திரன் மூடன் தரிக்கலாகாதென்றே எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். அது இந்திரியம் மனம் இரண்டும் சாட்சியில் தோன்றித் தோன்றி ஒடுங்கும். நினைவு ஒடுங்குந்தோறும் காவி சன்னியாச விருத்தி நினைவு மறந்துமறந்து போகும். அப்போது நினைவோடு கூடிய சீவனுக்கு காவித்துணி நிலைக்காது.

மனமேதான் இந்திரியம், இந்திரிய விஷயம் சரீரவுலகம், அது விவர்த்தம், சரீரமாகிய சூத்திரனுக்கு சன்னியாச

மில்லை, கூத்திரிய வைசியனுக்குண்டென்று சொல்லுகிறார்கள். வாசிட்டத்தி லுண்மையன்று என விளங்குகிறது, துணியைத் தரிப்பது காசாசமென்று நடந்துக்கொண்டவருக்கு அவர் கருத்தை நாங்களிப்போது தடுக்கவில்லை. அவரின் பழக்கப்படி நடக்கட்டும். அவர்களுக்கும் மரியாதைச் செய்கிறோம். அவர் செய்காரியத்திற்கின்று நன்மை தீமை யோ யாவுவல்லனறிவன்.

மனதையன்றி இந்திரியமில்லை. மனமேதான் இந்திரியங்களாக வேறாக விளங்குகிறது. மனவிருத்தியே சாட்சியினிடத்தில் தோன்றிவந்தது. இந்திரிய மனதை சாட்சியில் சேவப் பிரயத்தனத்தினால் சூருவினிடம் அனுபவம் விளங்கிக்கொண்டவர்கள் ஒடுக்கியிருக்கலாம். துரிய அனுபவகுருவினிடம் அனுபவம் விளங்கிக்கொள்ளாதவர்களுக்கு ஈசனானவர் தான் சுயமாய் சேவப் பிரயத்தனமின்றி யாவும் தான் ஆனதினால் தன் கிருபையினால் இரவிலோ பகலிலோ கனவின்றி தூங்குகிற சுழுத்தியில் மனம் மாயை இரண்டு விருத்தியும் தானும் ஒடுங்கி சாட்சி மாத்திரமாய் அகண்ட அறிவு வெளியாயிருக்கும். அப்போது சேவன் உலகிலில்லை. பிறகு நினைவு வந்து உலக யாவுமாய் விழித்தபிறகு தோன்றி விளங்கும். கூத்திரிய வைசியர்களை பிராமணனோடு சேர்த்தது தருமேந்திரிய விஷயமேதான். சரீரம் சரீரமோ விவர்த்தம் சூத்திரன் ஒன்றுமறியாத மூடன். விருத்தியின்றி சரீரமட்டும் ஒரு காரியத்திற்கும் பிரயோசனமாகாது. சன்னியாசம் பிராமணத்துவத்திற்குத் தள்ளுபடி என்று ஆன்ம சாஸ்திரக் கருத்து.

துவிதம் விசிட்டாத்தவதம் அக்வைதம் 3, துவிதம் சாட்சிக்கு வேறானமாயை, அருளும் சிவமும் ஒன்றே, அருளின்றி சிவமில்லை, சிவத்தையின்றி அருளில்லை, அருளிலிருந்தே வந்த மாயை அருளுக்கு வேறாய் உலகாய்த் தோன்றுவதினால் துவிதம் சாட்சிக்கு வேறாய்த் தோன்றுவது சர்வ அண்ட உலகு மாயையோடு உள்ள ஈசன் பிரமாதியர்கள் சிருஷ்டி ஒருபோதும் நிற்கிறதில்லை சாக்கிர சொப்பனந்தோரும் சிருஷ்டியாகத் தொன்றித்தோன்றி ஒடுங்கும். பகிரண்டவுலகு மனிதாதி சீவ சரீரத்தில் முத்துரிய துரியாதீதம் நிலைத்தவர்களுக்கு ஈசராதி பகிரண்டவுலக சிருஷ்டி சர்வ சம்மாரமாக நீங்கும். சர்வ பகிரண்டவுலகு சேர்ந்தது சர்வ அண்டவுலகு, அது ஒருபோதும் நீங்காதிருக்கும், சர்வ பகிரண்டஞ் சேர்ந்த சர்வ அண்டவுலகு சர்வ சம்மாரம் ஒருபோதும் ஆகாது. சர்வேசன் சிருஷ்டிக்கு ஒய்வே இல்லை என்பது விவேகானந்தரும் முடிவு, ஈசன் பிரளயம் பகுப்பு பகிரண்ட சம்மாரம் அதானது ஒரு ஒரு சீவ சரீரமாகிய சீவர்கள் கனவின்றி தூங்குகிறது இதுதான் ஈசன் பிரளயம், இதினால்தான் மத்வாச்சாரியர் துவித சித்தாந்தம் உண்மையாய் நிலைத்தது, இதனால் அண்ட பகிரண்டமும் என்றார். துவித நிச்சயத்தால் தாயுமானவர் பகிரண்டவுலகம் துரியாதீத ஞானிக்கு முடிவாக மீண்டும் வராமலொடுங்கும். அதுபவ ஞானமில்லாதவர்களுக்கு பகிரண்டவுலக ஜென்மமாகிய பிறப்பு பிறந்துபிறந்தே வரும். சர்வ பகிரண்டவுலகு ஒருபோதுமழியாது. சீவன் முக்த ஞானிக்குத்தான் பகிரண்டவுலகம் அழிந்துபோகும் சென்மம் வராது. இதைத்

தான் ஈசுரூதி சிருஷ்டி ஒருபோது ஒழிந்த பிரளயமாகு
மென்று சொல்லுகிறார்கள் வலகில். ஒரே வஸ்துவாகிய சர்வ
சாக்ஷி சொரூபம் எப்போதுமிருக்கும் அது ஒருபோதும்
சிருஷ்டியாகி வருகிறதில்லை அதனிடத்தில் வலகு பகிரண்ட
வலகு உலகாய் தோன்றித்தோன்றி மரையும்.

விசிட்டாத்வைதம், வலகு சாக்ஷிக்குவேறாய் தோன்றி
னாலும் ஒன்றே யென்பதும் அருளே மாயையாகவும் மீண்டு
அருளாய் விளங்குவதினாலும் இராமானுஜர் இதனால்தான்
விசிட்டாத்வைத சித்தாந்தம்.

அத்வைதம் சர்வசாக்ஷி ஒன்றன்றி வேறன்று சாக்ஷி
சொரூப வஸ்த்து அருள்தான் அருளாகிய விவேக விருத்தி
யும் ஒடிங்கினது துரியாதீதம் அது எப்போதும் ஒடிங்கி
ஒடிங்கி வந்தாலும் அந்த அருளாகிய விவேக விருத்தி வந்த
போதும் ஒன்றேதான் வேறன்று சர்வ சாக்ஷியாகிய சுத்தப்
பிரமம்தான் என்றுமுள்ளதென்று சங்கரர் சிந்தாந்தம் மூவர்
சித்தாந்த விவேசமும் சரியே.

தேவயிரந்திரன்.

சீவன்முத்தஞானி.

சுப்தகண்ணி சப்தரிஷி.

தூரிய சாக்ஷியினிடம் தோன்றிவருகின்ற விருத்தியாகிய பனதில் சாக்ஷியார்த்த இரேசோகுண விருத்தி (1) சாக்ஷிய தார்த்தமோ குணவிருத்தி (2) காதினிடம் உண்டான சாக்ஷி யதார்த்த சுரோத்திர விருத்தி (3) தோல் இடங்கள் தோரும் உண்டான சாக்ஷி பரிச விருத்தி (4) நேத்திரத்திலுண்டான சாக்ஷி யதார்த்த ரூப விருத்தி (5) நாவினிடத்திலுண்டான சாக்ஷி யதார்த்த ரச விருத்தி (6) மூக்கினிடத்திலுண்டான சாக்ஷி யதார்த்த கந்த விருத்தி (6) சப்தகண்ணி.

இந்த விருத்திகளில் சாக்ஷியினுண்டான யதார்த்த அகங் காரம் மனதில் ரேசோகுண அபிமான விவேகபுத்தி (வேத வியாசர்) (1) சாக்ஷியிலுண்டான மனதில் விவேகத்தோடு தமோகுண யதார்த்த அகங்கார அபிமான முற்குபுத்தி ஸிஸ் வாமித்திரர் (1) சாக்ஷியிலுண்டான மனசுரோத்திரவிருத்தி யதார்த்த சத்துவ அபிமான புத்தி சதாநந்தர் (3) சாக்ஷி யிலுண்டான மன பரிசவிருத்தி யதார்த்த சத்துவ அபிமான புத்தி பராசர் (4) சாக்ஷியிலுண்டான மன நேத்திர இந்திரிய விருத்தி யதார்த்த சத்து அபிமான புத்தி கண்ணுவர் (5) சாக்ஷியிலுண்டான மனவாக்கு இந்திரிய (நவ) சுரேசமொனியுடன் யதார்த்த சத்துவ அபிமான புத்தி நாரதர் (6) சாக்ஷியிலுண்டான மனவாக்கு இந்திரிய விருத்தி யதார்த்த ஞான சத்துவ அபிமான புத்தி கண்ணுவர் (7) சாக்ஷியிலுண்டான

மனம் பிராண மூக்கு கந்த இந்திரிய யதார்த்த விவேக தகுமா
 விசேஷ மிக்க திபு அபிமான புத்தி தூர்வாசா (8) சாக்ஷி
 லுண்டான மன யதார்த்த சத்துவ இபற்கை விவேக அபி
 மான புத்தி அகத்தியர் (9) மேலுள்ள (7) கன்னிகளும் உலக
 தேக விஷயம் பல பிரயோசனமற்றது மாயை பொய் சாக்ஷி
 யென்று முள்ளதென்று நிச்சய விருத்தியாகிய சப்த கன்னி
 களும் பல ஆக்கு பல்லாக்கு ஆக ஒத்துயாவும் சாக்ஷியென
 விஷயம் நீக்கி கட்டி இருக்க மேலுள்ள (4) ரிஷிகளும் பல்
 லாக்கில் நேத்திர இந்திரிய சாக்ஷி சத்துவ மனசேற்கை விருத்தி
 அபிமானியாகிய கேவேந்திரனை யேற்றி சத்தமுதலிய ரிஷி
 களும் தங்கள் தோன்போட்டு விஷய ரசோதமோகுண
 விருத்தியை போட்டுவிட்டு சாக்ஷி சத்துவகுண விருத்தியை
 நூக்கிக்கொண்டு காதாகிய சத்த விஷயம் பற்பல வீதிகளி
 லும் தோல் பரிச விஷயம் பற்பல வீதிகளிலும் நேத்திர ரூப
 விஷய பற்பல வீதிகளிலும் நாவில் ரசவிஷய பற்பல வீதிகளி
 லும் மூக்கு கந்தவிஷய பற்பல வீதிகளிலும் இது புறநகர்
 பஞ்சேந்திரிய விஷயம் சரீரம் புறநகர் வெளியில் செய்கிற
 விருத்தி இனி இந்தின்னி 5 இந்திரியத்துக்கும் ஆணியாய்
 இந்திய விருத்தி அழிந்தாலும் மன கினவு உள்ளிருப்பதால்
 ஆணி உள்கோட்டை மனக்கோட்டை வீதி மனரசோகுண
 விருத்தி இந்திருணி அரமனை மதிலில் உள்ள மனஇரசோ
 குண பற்பல வீதிகளிலும் மனதமோகுண பற்பல வீதிகளி

லும் தூக்கி பட்டணப் பிரகாரத்தோடு 10 தச இந்திரியம்
மேள்வாததியமுழக்க பிராணாதி 10 தச லாயு யாழ் தம்பிரு
பிடில் வேயங்குழல்கள் கூடிய 32 வாத்தியத்துடன் சாக்ஷி
நான் யென்ற ஆகஸ்தியர்முன் தோளோடு மனம் யதார்த்த
சத்துவ விருத்தி இயற்கை இந்திராணியிடத்தில் விடவும்
தேவேந்திரன் இந்திராணியோடுகூடி சாக்ஷி அருளாயமர்ந்து
சுகித்து பிறகு மனவிருத்தியோடு தேவலோக ஞானேந்திரியம்
கருமேந்திரியம் யாவும்கூடிய தேவசபைக்கு சப்த கன்னியும்
அரம்பை ஊர்வசி திலோர்த்தமை மேனகை இவர் மனம்
புத்தி சித்தம் ஆகங்காரம் சத்திகள் நடனம்செய்ய சத்தமுத
லிய மகரிஷிகளும் கூடிய தேவசபையில் தேவேந்திரன்வந்து
சிம்மாசனத்தில் நான் சாக்ஷியென்ற சிம்மானத்தில் இவர்
களோடு தேவலோக பூவுலகநீதி விசாரித்து உலகம் யாவும்
துரியாதீத சாக்ஷி பிரம்ய சத்திகள்தான் முவுலக மனம் பிரம்
மாவலகம் இந்திரியம் தேவவுலகம் இந்திய விஷயம் மனித
பூவுலகம் மன இந்திய விஷயம் 3) மும் மாயை பிரகாசம்
பிரம்மா சிருஷ்டி பிரகாசம் தானேவிளங்குகிறது நாம் துரியா
தீத சாக்ஷி நம்மிடத்தில்தான் விளங்குகிறதென்ற சக்தி நீதிப்
படி முத்தூரிய துரியாதீத அநுபவிகளை அவரவர் சரீரத்தில்
சாக்ஷித்து அநுபவமில்லாத வுலக சத்தியநினைவுள்ளவர்களை
சிட்சித்து பிரதிதினமும் இந்நீதிப்படி தேவ அரூப செலுத்தி
சபை கலைந்து இந்திராணியிடம் ரிஷிகள் வேண்டாமல் தானே

போய் சுகித்து பிறதும் தேவ அரசுசெய்து வருகிறார் மனித மனித சரீரங்கள் தோரும் சிட்சை ரகஷிப்போடு பிரதிதினமும் நடக்கிறது.

இந்திராணி என்பவள் அருள்சத்தி அவள் சிவத்தோடி ருப்பவள் அக்கினியும் பிரகாசமும் வேறில்லாதபோல அருள் சத்தி இடத்தில் விவர்த்தமாய் மாயை மனம் இந்திரியம் இதன் விஷய தேகவுலகம் இருக்கிறது. அதிலதில் அகங்கார அபிமானி இருக்கின்றன அதற்கெல்லாம் நேத்திர இந்திரிய அபிமானிதான் சர்வ ஒவ்வொரு மனிதி மனித சரீரத்தில் தேவேந்திரன் தான் தலைமையாய் இருக்கின்றது அதில் விளங்கிய அருள்சத்தி இன்றி இந்திரனுக்குச் செயலில்லை யாவைக்கு மில்லை இந்திரன் யாவும் மனஇந்திரிய விஷயம் விருத்தி ஒடிங்கினால் இந்ராணி இடம் துரியத்தில்கலந்து துரியாதீதமாய் சுகித்து இருப்பான் மனிதிமனிதர் சரீரத்தில் பிரதிதினமும் துரியம் துரியாதீதம்வரை ஒடுங்குகிறது யார் இதை அறிந்து அநுபவத்திலிருந்து சென்னமரண நீங்கவேணுமென்ற தீவிர இச்சையுள்ளவர்கள் பத்து நிமிஷத்தில் தெரிந்து மோட்ச அநுபவம் நிலைக்கும் தெரிந்து அநுபவம் வேணுமென்ற தீவிரமுள்ளவர்கள் நேரில் தெரிந்துக்கொள்ளலாம் செய்கிறோம். .

இலக்கணம் ஞானேந்திரியம் 5-ந்தான் பஞ்சஇலக்கணம்

ஆப்பு அணி ஆப்பும்னம் அது மாயைதான் அதானது பஞ்ச
இலக்கணத்தை இந்திரியத்தை பஞ்ச இந்திரிய விஷயமானது
அணி அதானது சத்த விஷயம் நானு பலபல பரிசவிஷயம்
நானு பலபல ரூபவிஷயம் நானு பலபல ரசவிஷயம் நானு பல
பல கந்தவிஷயம் நானு பலபல இது 5-விஷயம்தான் ஆப்பு
அணிபாய் இருக்கிறது மன மாயைதான் தொல்காப்பியம்
அருள்சத்தி இன்றி சில மில்லை பழமையாக மாயை மனம்
நீங்கி நீங்கி தோன்றினாலும் அருள் நீங்காமல் அக்கினியு
சூழும்போல் காத்திருப்பதால் தோல் பழமை அருள் அகனால்
தொல்காப்பியம் பிறகு அருளும் ஒடிங்கி துரியாதீதப்பட்டு
பிறகு அருள் மாயை மனம் இந்திரியம் விஷயவுலகம் இது
கள தோன்றி தோன்றி ஒடுங்குகிறது சாக்கிறத்திற்கு சாக்கிற
சொற்பனத்திற்கு சொற்பனம் உலகத்தேகாதிகளயாவும் புதிது
புதிததாய் தோன்றி ஒடுங்குகிறது அது புதிது புதிதாய்
தோன்றி தோன்றி அழிந்து விடுகிறது அருள் ஒருபோதும்
அழியாமல் யிருப்பதால் தொல்காப்பியம் தன் அருளாகிய
சாக்ஷியறிந்து கொள்ள மனம் ஆப்பாய் இந்திரியம் அணியாய்
பஞ்ச லக்ஷணத்தோடு விஷய மித்தை சாக்ஷி சத்தியமென்ற
றிந்து கொள்ள யதுவென்று எனது விசாரதுணிபு சதன்றி
தன்னையறிய வேறாய் இலக்கணம் விளங்கவில்லை.

கரும பத்தி சர்வ மனிதி மனித சரீரமும் ஒரு ஒரு பகி
ரண்டம் சர்வர்களது சரீரத்திலும் மூலாதாரமுதல் ஆறு

ஆதாரமும் மூலாதாரக் கணபதி முதல் ஆறு மூர்த்திகளும்
 உள்ளன ஒரு ஒரு சரீரமும் தேறாகவும் பத்து இந்திரியம்
 குதிரையாகவும் இந்திரியக்குதிரைகள் தனது தனது நானு
 வித விஷயத்தில் இழுத்துச் செல்லும் அதற்கு மனம் தடி
 வாளம் புத்தி அடித்து ஒட்டும் சவுக்கு ஒட்டக்கடியுவர் கட
 வுளாகிய கிருஷ்ண பகவான் யாவர் மதம் உள்ள கடிவுள்
 ஒன்றே அதுவெறும்வெளி அறிவுவெளி அது அனந்தஞ்
 சத்தியோடுள்ளது உலகதேகம் அந்த வெளியில் தோன்றி
 தோன்றி ஓடிங்கி இருக்கும் இந்த பிரம்மம் என்றுமுள்ளது
 அதன் சக்தி உபாதியாகவும், உபாதியில் வளைபட்ட சாக்ஷி
 வெளியை ஈசனாகவும் கொள்கிறது அந்த சத்திதான் உலக
 தேகாதிகளாகவும் சர்வ தொழில்களுஞ் செய்து முடிக்கிறது
 மனிதி மனிதர்கள் நினைத்தபோதெல்லாம் மலசலம் கொட்
 டாவி விக்கல் தும்மல் இதுகள் தானே செய்துகொள்ளமுடி
 யாது அதுகள் யாவும் ஈசன் சத்தி நடத்துகிறது ஒரே துரியா
 தீத பிரம்மமென்றுமுள்ளது பென்ற உணர்ச்சிதான் ஞானம்
 அதன் சத்தியென்ற நினைவு பத்தி அந்தசத்திதான் உலகாய்
 நடத்துகிறதென்ற நினைவுதான் சர்வ கருமம்செய்து முடித்
 தது ஈதன்றி வேறாய் சொல்வதெல்லாம் அறியாமை யுடைய
 வர்களுக்கு குழந்தைக்கு பிறுக்குகளாக காட்டுவதுபோல
 பிராக்குகாட்டுகிறார்கள் அறியாமையால் இப்படியுள்ளதுதான்
 பந்தமற்ற ஈசன் கருமம் பக்தி ஞானம்

திரிலோகத்திலறிதொரு ஞானி மனம் பிரமாச
 இந்திரியம் தேவவுலகம் இந்திரிய பஞ்ச ஸிஷபம் ம்
 கம் இதுகளால் அறிபப்படாமலும் இதுகள் தோன்
 குவதற்கிடமாயுள்ள தூரியவஸ்து ஒன்றேதான்
 சீவன் முத்தர்களான யாவரும் தூரியாதீதத்தில் சென்
 ஒன்றான அறிதான் அறுதானவர் ஒருவர்களை யல்ல
 சாக்ஷியல்ல ஒன்றேயென்று முள்ளது.

சர்வம் சிவப்பிரகாசனருள்.

அறிவிப்பு.

மனிதி மனிதாவர்கள் சரீரத்திலும் மனையோடு ஈசனிருந்திருந்தடிக்க மனவிருத்தியோடுகடிய சேவன் திருகியப்பட்ட யாரும் அபிமானித்து இன்னார் புத்திரரென்று அபிமானதோற்றமுள்ள சரீரவற்பவம் திருச்சி ஜில்லா ஜயங்கொண்டம் தாலூக்க மேலனிக்குழி குடிக்காடு கௌமார சைவமதம் அ. சி. வைத்திலிங்க சுவாமி புரிந்த 29 ஆண்டு கிரஹவாசம் கோயிலூர் ஆதினாசிக்குல் புறவாச்சேரி மடாலயம் மெய்ப்பப்பசுவாமி அவர்கள் பிரதமசிவியனாக துறவுவாசம் 1 ஆண்டு பூண்டு சிதம்பரமடாலய வாசம் 15 ஆண்டு சேவித்து தஞ்சை, பாபநாசம் தாலூகா இனாமேயிரியி 8 ஆண்டாக ஆத்மசாஸ்திரலிசாரபாடம் துவக்கின்றி கடத்திவந்தனக்கு ஈசனருளால் அநுபவீ ஆத்மநூன விளக்க நூல் 1. மு. செய்து வெளியிட்டு ஆத்மநூன சந்தாவல்லை அநுபவம் ஆத்மநூன சம்பந்தர் 1. இவ்விரண்டும் சேர்ந்து ஒரு புஸ்தகமா செய்து முன் நூலும் இதுவும் இரண்டிற்கும் வேதாந்த சித்தாந்த மடாலய அறிவாளிகள் ஞான உற்பத்திற்கு உலறவிடமாக இருக்கிறது இல்லாவிட்டால் சாஸ்திர ஞானத்திற்கும் ரெடி சாஸ்திரியுரைக்கும் திருத்தவுரை இல்லாமல் போய்விடுமென்று தியாகிரத இப்பொழுதும் நாடுகளில் வேதாந்த புராண சரிதை சங்கமிநுந்தாரண்மை பயக்குமென்பதெனது சித்தாந்தம்.

ரெடி புத்தகங்கள் எமதிடம் பெற்றுக்கொண்டால் இலவசமாக கிடைக்கும். இப்புத்தகங்கள் வேண்டுவோர் கீழ்காணும் விவர தாரரிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ந. பஞ்சாபகேஸ்வ உடையார்,

வண்ணவோஞ்சேரி. திருச்சிசேரை P. O.

(வழி) கும்பகோணம்.